

BinnenBand

jaargang 18 nr 79 - maart 2013

EEN BAND TUSSEN BINNENLANDS BESTUUR EN DE LOKALE BESTUREN

*Eredienstendecreet
gewijzigd*

*Rechtspositieregeling
bijgeschaafd en
opgepoetst*

*Wijziging Decreet
begraafplaatsen*

*E-procurement: waarop
nog wachten?*

*Kapstokken voor een
lokaal integratiebeleid*

*In 2011 zag Samen
Inburgeren het licht*

*Tweede editie Lokale
Inburgerings- en
Integratiemonitor*

*Trefdag "Innovatie in de
Stad"*

*Wijzigingen aan beleids-
en beheerscyclus (BBC)*

03/13

Bij besluit van 23 november 2012 is het besluit betreffende de **beleids- en beheerscyclus** van 25 juni 2010 op een aantal punten aangepast. Die aanpassingen zijn doorgevoerd naar aanleiding van een evaluatie van de toepassing van deze nieuwe regelgeving bij de pilootbesturen die in 2011 en 2012 al van start zijn gegaan met de BBC. Daarnaast hebben ook de aanpassingen aan de organieke decreten geleid tot enkele bijstellingen en aanvullingen in het BBC-besluit.

Lees het volledig artikel op pagina 26

colofon

BinnenBand
een uitgave van het
Agentschap voor Binnenlands Bestuur
Vlaamse overheid

bestemd voor o.m. de gemeentebesturen,
de intergemeentelijke verenigingen,
de gemeentebedrijven,
de provinciebesturen en de OCMW's

verantwoordelijke uitgever

Guido Decoster, administrateur-generaal
Boudewijnlaan 30 bus 70, 1000 Brussel

hoofredactie

Peter Maes - 02 553 39 68

redactieraad

Janneke Cocle, Jeroen Dejonckheere,
Tom Doesselaere, Anit Vervoort
Chris Rollewagen, Ann François
Martine Tobback

lay-out

Sylvie Van de Waeter

coördinatie en eindredactie

afdeling Organisatie en Beheer

druk

Mechelse Drukkerijen, Mechelen

cover

Thuis in de Stad-prijs 2012
De Badboot Antwerpen

Afgiftekantoor Mechelen X

in dit nummer

- 3 Eredienstendecreet gewijzigd: een overzicht
- 9 Rechtspositieregeling bijgeschaafd en opgepoetst
- 13 Wijziging Decreet begraafplaatsen: laatste wilsbeschikking kan uitvaartcontract opnemen
- 14 E-procurement: waarop nog wachten?
- 17 Kapstokken voor een lokaal integratiebeleid: Inspiratieboek voor burgemeesters, schepenen, OCMW-voorzitters
- 18 In 2011 zag Samen Inburgeren het licht
- 19 Tweede editie Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor is er
- 21 6 februari 2013: Trefdag "Innovatie in de Stad"
- 26 Wijzigingen aan beleids- en beheerscyclus (BBC) door organieke decreten en evaluatie
- 34 Tot slot

Eredienstendecreet gewijzigd: een overzicht

In het najaar van 2011 schreef minister Bourgeois een brief aan alle gemeentebesturen en besturen van de eredienst om aandacht te vragen voor de uitdaging die het behoud van de Vlaamse parochiekerken inhoudt. In die brief werden ook enkele aanpassingen aan de regelgeving voor de besturen van de eredienst in het vooruitzicht gesteld. Intussen werden zowel het eredienstendecreet van 7 mei 2004 als de bijhorende uitvoeringsbesluiten aangepast.

De krachtlijnen van de decreetswijziging van 6 juli 2012 zijn de bijkomende versterking van het lokale overleg en van de centrale besturen van de eredienst, het verhogen van de rechtszekerheid en het doorvoeren van een aantal technische correcties.

Versterking van het lokaal overleg

Zwaartepunt verschuift naar lokaal niveau

Het eredienstendecreet heeft het zwaartepunt van alles wat met de besturen van de eredienst te maken heeft verlegd naar het lokale niveau. Het toezicht werd sterk vereenvoudigd en wordt nu in de eerste plaats uitgeoefend door de lokale besturen die tussenkomen in de eventuele tekorten van de besturen van de eredienst. Daarbij wordt veel belang gehecht aan een goed overleg tussen het gemeente- of provinciebestuur en de besturen van de eredienst, veelal vertegenwoordigd door het centraal bestuur van de eredienst.

De decreetswijziging van 6 juli 2012 heeft het belang van het lokale overleg nog versterkt. Daarbij werd een fundamentele wijziging doorgevoerd wat betreft de afspraken die op het lokale niveau gemaakt (kunnen) worden.

In de oude regeling was het zo dat die afspraken om bindend te zijn voor een bestuur van de eredienst in het meerjarenplan van dat bestuur moesten worden opgenomen. Het centraal bestuur kon dus wel coördineren, maar was volledig afhankelijk van de medewerking van elk afzonderlijk bestuur van de eredienst om tot een uniforme afspraak te komen. Dat kwam erop neer dat elk bestuur de facto een vetorecht had.

In de nieuwe regeling kan het centraal bestuur nu zélf afspraken maken met het gemeente- (of provincie-)bestuur. Die afspraken zijn ook meteen bindend voor de besturen van de eredienst die door dat centraal bestuur worden vertegenwoordigd. Een bestuur van de eredienst dat zich niet kan verzoenen met een dergelijke afspraak kan er wel beroep tegen aantekenen bij de provinciegouverneur. Uiteraard blijft het de bedoeling dat die afspraken worden gemaakt na een grondig voorafgaand overleg, waarin alle besturen van de eredienst de kans krijgen om hun visie en hun beleid kenbaar te maken.

De krachtlijnen van de decreetswijziging van 6 juli 2012 zijn de bijkomende versterking van het lokale overleg en van de centrale besturen van de eredienst, het verhogen van de rechtszekerheid en het doorvoeren van een aantal technische correcties.

De mogelijkheid om afspraken te maken tussen het centraal bestuur en het gemeente- of provinciebestuur betekent niet dat het niet meer mogelijk zou zijn om (daarnaast) ook afspraken te maken met één enkel

bestuur van de eredienst. Sommige afspraken, bijvoorbeeld in het kader van zeer specifieke investeringen of inkomsten, zijn niet voor alle besturen van de eredienst van de gemeente (of provincie) relevant. Dan kan het efficiënter zijn om die afspraken enkel met dat ene bestuur te maken en op te nemen in het meerjarenplan van dat bestuur, zoals in de oude regeling voor alle afspraken gold.

Toezicht kan meerjarenplannen aanpassen

Ook de toezichtprocedure op de meerjarenplannen van de besturen van de eredienst wordt aangepast. In de oude procedure kon de gemeente- of provincieraad een meerjarenplan van een bestuur van de eredienst enkel goedkeuren of niet goedkeuren.

Nu wordt daar de mogelijkheid aan toegevoegd om een meerjarenplan aan te passen aan wat besproken werd in het overleg. Die verwijzing naar wat in het overleg werd besproken, is van groot belang: een gemeenteraad kan niet zomaar aanpassingen doorvoeren die voor het bestuur van de eredienst en/of het centraal bestuur als een totale verassing komen. Het bestuur van de eredienst moet de kans krijgen om zelf tegemoet te komen aan de bezwaren van de gemeente of de provincie, die tijdens het voorafgaand overleg kenbaar gemaakt worden.

De provinciegouverneur zal enkel nog bij echte betwistingen een

rol spelen. De beroepsmogelijkheid bij de Vlaamse Regering zal enkel nog voor echt fundamentele betwistingen gebruikt worden.

Tegen de beslissing van de gemeente- of provincieraad is beroep bij de provinciegouverneur mogelijk. De provinciegouverneur zal dus, in tegenstelling tot vroeger, enkel nog bij echte betwistingen een rol spelen in de procedure. Ook diens bevoegdheden zijn uitgebreid, zodat hij indien nodig ook fouten in de meerjarenplannen kan verbeteren, wat tot voor kort niet mogelijk was. De beroepsmogelijkheid bij de Vlaamse Regering blijft bestaan, maar zal, door deze aanpassingen, enkel nog voor echt fundamentele betwistingen gebruikt worden.

Hoofdgemeente en bijgemeenten

De grenzen van de verschillende geloofsgemeenschappen vallen niet steeds samen met die van de gemeenten of provincies. Dat bemoeilijkt vaak het overleg, doordat enkel de gemeente (of provincie) waar het voornaamste gebouw van de eredienst zich bevindt (de 'hoofdgemeente'), instaat voor het voeren van het overleg en het uitoefenen van het toezicht. Nochtans moeten ook de andere gemeenten of provincies van wie een financiële tussenkomst gevraagd wordt (de 'bijgemeenten') bij dat overleg worden betrokken.

In de praktijk wil het hier wel eens mislopen. Dat is des te vervelender als de hoofdgemeente niet tegelijk ook het grootste aandeel draagt in de financiële tussenkomst. De decreetwijziging heeft de bestaande regeling daarom strikter gemaakt.

De hoofdgemeente wordt nu expliciet **verplicht** om de bijgemeenten te informeren over en te betrekken bij het overleg en hen in op de hoogte te houden van de beslissingen genomen in het kader van het toezicht.

Veel belangrijker is echter dat er nu ook een **sanctie** is: als de hoofdgemeente haar verplichtingen niet nakomt, vervalt de verplichting voor de bijgemeenten om tussen te komen in de tekorten van het betrokken bestuur van de eredienst. Die tekorten komen dan integraal ten laste van de hoofdgemeente.

Als de hoofdgemeente haar verplichtingen niet nakomt, vervalt de verplichting voor de bijgemeenten om tussen te komen in de tekorten van het betrokken bestuur van de eredienst.

Versterking van de centrale besturen

Een belangrijke vernieuwing van het eredienstendecreet was de oprich-

ting van centrale besturen van de eredienst waar er minstens vier besturen van eenzelfde eredienst waren per gemeente (of provincie voor de erediensten die op provinciaal niveau erkend worden).

Met dat centraal bestuur kreeg de gemeente een uniek aanspreekpunt voor het lokale overleg. De decreetswijziging van 6 juli 2012 gaat op die ingeslagen weg verder, door de centrale besturen meer bevoegdheden te geven. Daarbij wordt wel rekening gehouden met de grote diversiteit die op het terrein bestaat in de wijze waarop centrale besturen hun opdrachten concreet invullen.

Per gemeente een unieke gesprekspartner

Een opvallende wijziging hier is dat vanaf 2014 de grens voor de oprichting van een centraal bestuur voor de rooms-katholieke eredienst wordt verlaagd tot twee kerkfabrieken per gemeente.

Dat betekent dat vanaf dan elke gemeente, wat de rooms-katholieke eredienst betreft, een unieke gesprekspartner heeft: ofwel een centraal bestuur ofwel één kerkfabriek.

Deze wijziging gaat in vanaf de gedeeltelijke vernieuwing van de kerkraden in 2014, om te vermijden dat twee snel opeenvolgende verkiezingen voor de samenstelling van het centraal kerkbestuur moeten worden georganiseerd.

Voor de andere erediensten bestaat voortaan de mogelijkheid om ook een centraal bestuur op te richten bij twee of drie besturen van dezelfde eredienst in een gemeente of provincie. In tegenstelling tot bij de rooms-katholieke eredienst is dat echter facultatief en wordt het dus niet opgelegd.

Expliciet coördinerende rol

Hierboven wezen we al op de wijziging van de regels voor de afspraken tussen gemeente- of provinciebestuur enerzijds en de besturen van de eredienst anderzijds. Daarbij wordt de rol van het centraal bestuur duidelijk uitgebreid.

Daarnaast wordt nu ook explicieter in het decreet vermeld dat het centraal bestuur een coördinerende rol te spelen heeft. Dat was in 2004 ook al de bedoeling van de decreetgever, maar het leek aangewezen om dat toch wat duidelijker te stellen. Daarbij wordt nu ook expliciet verwezen naar het onroerend patrimonium en het bepalen van de prioritaire investeringen, wat uiteraard aansluit bij de brief van de minister over de langetermijnvisie voor parochiekerken.

Facultatieve bevoegdheden

De andere bijkomende bevoegdheden van de centrale besturen zijn facultatief. Een centraal bestuur is dus niet verplicht om er gebruik van te maken, maar het decreet biedt hiermee wel bijkomende instrumenten aan voor de centrale besturen die een grotere rol willen spelen.

Zo kan een centraal bestuur voortaan de procedure voor **overheidsopdrachten** voeren in plaats van één of meerdere van de besturen van de eredienst die het vertegenwoordigt. De besturen van de eredienst in kwestie moeten die bevoegdheden dan hebben overgedragen aan het centraal bestuur. De voorwaarden moeten in een schriftelijke overeenkomst worden opgenomen.

Daarnaast kan een centraal bestuur voortaan ook **personeel** in dienst nemen en ter beschikking stellen van

de besturen van de eredienst die het vertegenwoordigt. Dat laat bijvoorbeeld toe dat voortaan een kostenorganisatie een arbeidsovereenkomst sluit met het centraal bestuur, maar zijn opdrachten uitvoert in verschillende parochiekerken.

Verhogen van de rechtszekerheid

Decretale verankering

Een groot aantal van de wijzigingen die in het eredienstendecreet werden aangebracht, beoogt de rechtszekerheid te verhogen. Dat is zeker zo met de toegevoegde regels over de samenvoeging van erkende geloofsgemeenschappen, de aanpassingen van gebiedsomschrijvingen en de opheffing van annexekerken en kapelanjien.

Het eredienstendecreet van 2004 bepaalde hierover niets. Wel werd toen in de memorie van toelichting aangegeven dat de bevoegdheid om een geloofsgemeenschap te erkennen ook de bevoegdheid inhield om die erkenning te wijzigen.

In een context waarin meer en meer wordt nagedacht over een langetermijnvisie op de verschillende gebouwen van de eredienst, is het aangewezen om een grotere duidelijkheid te creëren en de procedures decretaal te verankeren. Daarbij worden ook de rechtsgevolgen van een dergelijke aanpassing decretaal bepaald. Formeel gaat het initiatief voor dit soort aanpassingen steeds uit van het erkend representatief orgaan van de eredienst (voor de rooms-katholieke eredienst is dat de bisschop).

Opheffingsbepalingen verduidelijkt

Daarnaast werden de opheffingsbepalingen van het decreet ook verduidelijkt. De bepaling in het eredienstendecreet van 2004 dat alle oude regels werden opgeheven "voor de aangelegenheden die geregeld werden in dat decreet", zorgde voor onduidelijkheid.

Alle organieke regels voor de besturen van de eredienst in Vlaanderen zijn nu terug te vinden in één decreet.

Alle oude bepalingen zijn nu expliciet opgeheven en oude regels die toch nog van belang zijn opgenomen in het eredienstendecreet zelf. Zo zijn voortaan alle organieke regels voor de besturen van de eredienst in Vlaanderen terug te vinden in één decreet. De enige uitzondering hierop zijn de bepalingen die tot de federale bevoegdheden behoren en de specifieke regels voor de bisschoppelijke paleizen en seminaries.

Napoleon (op)gevangen in artikel 52/1

De belangrijkste oude bepalingen die nu in het eredienstendecreet worden geïntegreerd, zijn ongetwijfeld de bepalingen over de verplichtingen van de gemeenten (en provincies) ten opzichte van de besturen van de eredienst. De oude regels van artikel 92 van het Keizerlijk decreet van 30 december 1809 op de kerkbesturen zijn in een geactua-

liseerde vorm opgenomen in artikel 52/1 van het eredienstendecreet. Die verplichtingen ten opzichte van de besturen van de eredienst zijn het bijpassen van de tekorten van de exploitatie en het bijdragen in de investeringen voor de gebouwen van de eredienst.

Zoals hierboven al opgemerkt, vervallen die **verplichtingen** voor de bijgemeenten als de hoofdgemeente hen niet bij het overleg heeft betrokken of hen niet in kennis gesteld heeft van de beslissingen in het kader van het toezicht.

Voor de **investeringen** wordt er ook een bijkomende beperking toegevoegd: de verplichting om bij te dragen voor de investeringen geldt enkel voor de gebouwen van de eredienst die eigendom zijn van een publieke rechtspersoon. Als het bestuur van de eredienst bijvoorbeeld het gebouw van de eredienst huurt bij een private rechtspersoon, zoals een zvw, dan kan de gemeente (of provincie) niet langer verplicht worden om bij te dragen aan de investeringen. Uiteraard kan een gemeente of provincie er wel voor kiezen om dat wel te doen, maar het is geen verplichting meer.

Voor de bestaande besturen van de eredienst is op deze regel een uitzondering bepaald voor die gebouwen van de eredienst waarop het bestuur van de eredienst een zakelijk recht heeft dat aan alle volgende voorwaarden voldoet:

- het zakelijk recht verzekert het bestuur van de eredienst het genot van het goed gedurende nog ten minste dertig jaar
- bij het einde van het zakelijk recht is de eigenaar een vergoeding verschuldigd gelijk aan de meerwaarde die dan nog bestaat

- het zakelijk recht kan niet worden vervreemd of met een ander zakelijk recht bezwaard zonder toestemming van het gemeentebestuur.

Is aan al die voorwaarden voldaan, dan is de gemeente wél nog verplicht om bij te dragen aan de investeringen.

Daarnaast heeft de gemeente of de provincie ook de verplichting om

de bedienaar van de eredienst een **woonst** of een woonstvergoeding te verschaffen. Daarbij wordt nu ook de regeling die geldt voor die gevallen waarin er geen inwonende bedienaar van de eredienst is in het decreet opgenomen. In dat geval moet de gemeente in elke parochie wel nog een lokaal ter beschikking stellen waarin de kerkraad kan vergaderen, het archief kan worden bijgehouden en de gelovigen kunnen worden ontvangen. Deze regels

werden nu eigenlijk ook al toegepast, maar hadden geen expliciete rechtsgrond. Als alternatief wordt daar de mogelijkheid aan toegevoegd dat de gemeente een secretariaatsvergoeding betaalt aan het bestuur van de eredienst, in plaats van een lokaal ter beschikking te stellen.

Tot slot bevat dit nieuwe artikel 52/1 van het decreet ook een bepaling over de reserves van de besturen

van de eredienst, het zogenaamde **privaat patrimonium**. Het decreet bepaalt expliciet dat die reserves moeten worden beheerd met het oog op het realiseren van een jaarlijks rendement. Op die manier moeten ze ertoe bijdragen dat de gemeentelijke exploitatietoelagen beperkt worden.

De tegenhanger van deze bepaling is dat de gemeenten (of provincies) een bestuur van de eredienst niet kunnen verplichten om die reserves te gebruiken voor investeringen in het gebouw van de eredienst. Het aanwenden van die reserves betekent immers dat de jaarlijkse inkomsten ervan verdwijnen, waardoor de gemeentelijke toelagen stijgen.

Uiteraard belet dit niet dat een bestuur van de eredienst er, in overleg met het gemeentebestuur, wel voor kan kiezen om die reserves toch te gebruiken voor investeringen in het gebouw van de eredienst. Merk ook op dat deze bepaling enkel betrekking heeft op de investeringen in het gebouw van de eredienst. Voor investeringen in **privaat patrimonium** moet het gemeentebestuur niet bijdragen en kan een bestuur van de eredienst dus wel verplicht worden om die reserves te gebruiken.

Technische correcties

Het decreet voert een aantal technische correcties door.

Enkele bepalingen uit het boekhoudreglement van 13 oktober 2006 zijn in het decreet geïntegreerd. Zo kreeg de procedure voor uitgaven voor dwingende en onvoorziene omstandigheden nu een degelijke decretale rechtsgrond. Ook het verbod op risicovolle beleggingen werd in het decreet zelf opgenomen. De

foto: Sint-Andrieskerk Antwerpen

samenhang van het decreet en het uitvoeringsbesluit wat betreft de relatie tussen het meerjarenplan en het budget werd verhoogd. Al deze wijzigingen hebben echter geen directe praktische gevolgen. Hetzelfde geldt voorlopig ook voor de bepaling die de rechtsgrond heeft gecreëerd voor het digitaal uitwisselen van documenten in de toekomst.

Voortaan bepaalt het decreet ook ondubbelzinnig dat ook voor een budgetwijziging het advies gevraagd moet worden van het erkend representatief orgaan. Door een materiële vergissing in het decreet van 2004 was dat niet duidelijk. Het is echter logisch dat als het erkend representatief orgaan een advies moet geven bij het budget, dat het dat dan ook moet doen bij een budgetwijziging. De datum waarop de jaarrekening moet worden ingediend is vervroegd tot 1 maart voor de indiening bij het centraal bestuur en tot 1 mei voor de indiening bij het gemeente- (of provincie-) bestuur. Daarmee wordt vermeden dat de gemeente- of provincieraad zijn advies moet uitbrengen tijdens de vakantieperiode.

De verkiezingsprocedure voor het centraal bestuur werd aangepast in die zin dat er voortaan bij een tweede bijeenroeping geen quorum meer geldt. Voor de niet-rooms-katholieke erediensten werden daarbij nog een aantal bijkomende aanpassingen doorgevoerd om rekening te houden met de mogelijkheid van bijkomende erkenningen tussen twee verkiezingen van het centraal bestuur in. Voorts werd ook de procedure voor de eindrekening aangepast, net als de regels voor rechtsgedingen van het centraal bestuur, en werd de mogelijkheid gecreëerd om de toezichttermijn ook te stuiten voor opgevraagde besluiten van voorzitter en secretaris.

En de uitvoeringsbesluiten?

De aanpassingen aan het decreet maakten ook een aantal aanpassingen noodzakelijk aan de uitvoeringsbesluiten.

Wijzigingen aan het boekhoudreglement

Bij besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2012 is het boekhoudreglement van 13 oktober 2006 gewijzigd. Enkele bepalingen die intussen in het eredienstendecreet zelf zijn opgenomen, zijn opgeheven: de bepalingen over de dwingende en onvoorziene omstandigheden en het verbod op de risico-houdende beleggingen,...

De nota met de afspraken met het gemeente- of provinciebestuur is niet langer een verplicht onderdeel van het meerjarenplan, al blijft het mogelijk dat dergelijke afspraken met een individueel bestuur worden gemaakt. De formulering van de relatie tussen het meerjarenplan en het budget werd aangepast aan de nieuwe tekst van het decreet, door preciezer te bepalen wanneer een budget past in het meerjarenplan. Inhoudelijk heeft dat echter geen wijzigingen tot gevolg.

De evaluatie van de bestaande regels resulteerde in wijzigingen in het boekhoudreglement die geen verband houden met de wijzigingen aan het decreet. Zo werd de evenwichtsverplichting van de investeringen aangepast, waardoor het niet langer is toegestaan om de investeringen in de planning met een overschot te laten sluiten. De verplichting om een geactualiseerd meerjarenplan bij te voegen werd geschrapt. In het lokale overleg kunnen hierover afspraken gemaakt worden, maar er wordt geen algemene regel meer opgelegd.

De verplichting om een investeringsfi-sche op te maken wordt beperkt. Dat is voortaan enkel nog verplicht voor de investeringen waarvoor er in meer dan één financieel boekjaar verrichtingen gebeuren. In de praktijk werd vastgesteld dat voor investeringen die beperkt bleven tot één financieel boekjaar meestal geen investeringsfi-sche werd opgemaakt.

Ten slotte werd de regel geschrapt dat een interne kredietaanpassing niet mogelijk is als kredieten worden opgenomen voor uitgaven waarvoor er in het budget nog geen kredieten waren. In het lokale overleg kan die regel desgewenst als bijkomende regel voor interne kredietaanpassingen gehandhaafd blijven (net als andere bijkomende regels mogelijk zijn), maar het is geen algemeen geldende regel meer.

Wijzigingen aan het erkenningsbesluit

Ook het erkenningsbesluit van 30 september 2005 is aangepast aan de wijzigingen van het eredienstendecreet. Dat besluit had aanvankelijk enkel betrekking op de erkenning van nieuwe geloofsgemeenschappen.

Bij besluit van 21 december 2012 is het uitgebreid met bijkomende hoofdstukken over de wijzigingen van de gebiedsomschrijvingen van erkende plaatselijke geloofsgemeenschappen, over de samenvoeging van twee of meer erkende plaatselijke geloofsgemeenschappen en over de opheffing van de erkenning van annexekerken of kapelanijen.

Meer informatie:
binnenland.vlaanderen.be/erediensten

Rechtspositieregeling bijgeschaafd en opgepoetst

Op 23 november 2012 keurde de Vlaamse Regering het besluit tot wijziging van de besluiten over (onder meer) de rechtspositieregeling voor het gemeente- en provinciepersoneel en het OCMW-personeel, kortweg het BVR RPR G van 7 december 2007 en het BVR RPR O van 12 november 2010, definitief goed. De meeste bepalingen zijn sinds 1 februari 2013 van kracht.

Deze bijdrage, gebaseerd op het verslag aan de Vlaamse Regering, geeft toelichting bij de belangrijkste inhoudelijke aanpassingen die het wijzigingsbesluit aanbrengt.

Draagwijdte

Het wijzigingsbesluit van 23 november 2012 heeft een eerder beperkte inhoudelijke draagwijdte. De meeste artikelen betreffen opschoningsinitiatieven: wijzigingen naar aanleiding van wetgeving, technische knelpunten, zoals onduidelijkheid of ontoereikendheid van de oorspronkelijke tekst of strijdigheid van de bestaande tekst met nieuwe hogere wetgeving.

Sommige artikelen behelzen een inhoudelijke wijziging in antwoord op signalen uit het werkveld. Ook dan gaat het echter niet om drastische ingrepen.

Behalve een vijftal artikelen, waarvoor enige terugwerkende kracht geldt, is het wijzigingsbesluit in werking getreden op 1 februari 2013, de eerste dag van de tweede maand, die volgt op de datum van bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Meer toelichting over beleidskader en feitelijke context in het verslag aan de Vlaamse Regering: binnenland.vlaanderen.be

Ervaringsbewijzen en opleidingsattesten kunnen voortaan het rekruteringsveld verruimen

Teneinde de functies bij de lokale overheden nog verder open te stellen voor kandidaten die beschikken over nuttige, beroepsgerichte competenties, die ze verworven hebben buiten het onderwijskader, kunnen naast het erkende diploma, vanaf nu drie andere formules toegang geven tot de betrekkingen.

Het gaat om:

1. relevante beroepservaring en het slagen voor een niveau- of capaciteitstest
2. het bezit van een op de functie afgestemd ervaringsbewijs (EVC-attest)
3. het bezit van een op de functie afgestemd opleidingsattest van een door de Vlaamse Regering erkende instelling voor beroepsopleiding.

Het eerste punt betreft uiteraard geen nieuwigheid.

EVC-attesten zijn ervaringsbewijzen, die uitgereikt worden door erkende testcentra en die een titel van beroepsbekwaamheid verlenen op grond van de Vlaamse regelgeving ter zake: bijvoorbeeld het ervaringsbewijs voor begeleider buitenschoolse kinderopvang, voor hovenier aanleg/onderhoud parken en tuinen, voor kapper ...

Het derde punt verwijst naar de beroepsopleidingen van instellingen die door de Vlaamse Regering erkend zijn. De belangrijkste daarvan zijn de VDAB en Syntra. De opleidingen van de VDAB en Syntra leiden niet tot een onderwijskwalificatie (diploma of getuigschrift) maar tot een, door bevoegde instanties geattesteerde, specifieke beroepskwalificatie. Beide instellingen bieden overigens beroepsopleidingen aan voor knelpuntberoepen die zich ook manifesteren in de lokale sector, bijvoorbeeld bij de technische functies.

Bij afwijking van de diplomavereiste doorlopen kandidaten met en kandidaten zonder diploma hetzelfde selectietraject

De vroegere regel, die bij afwijking van de diplomavereiste voorzag in een specifieke selectieprocedure, wordt geschrapt. Alleen voor de kandidaten met relevante beroepservaring (punt 1°), wordt naast de gewone selectieprocedure nog een niveau- of capaciteitstest opgelegd.

De verruiming van de mogelijkheden om van de diplomavereiste af te wijken, gaat zo ook gepaard met een vereenvoudiging van de toepasselijke selectieprocedure.

Behoud resultaat van niveau- of capaciteitstest

Voortaan behoudt diegene die al eerder geslaagd is voor een niveau- of capaciteitstest voor dezelfde of een vergelijkbare functie bij 'een overheid', het resultaat daarvan voor een door de raad te bepalen duur. 'Overheid' staat hier tegenover 'privésector'. Het doet er dus niet toe voor welke overheid men de niveau- of capaciteitstest heeft afgelegd, ook al zal dat in de praktijk vooral een andere lokale overheid zijn, als het maar over dezelfde of een vergelijkbare functie gaat. Voor de toepassing van 'vergelijkbaar', zijn in dit geval de functie-inhoud en het competentieprofiel bepalend.

Evaluatie ombudsman gemeente en provincie

In het bestaande hoofdstuk V van het besluit van 7 december 2007 worden algemene bepalingen voor de evaluatie van de ombudsman ingevoegd. De grondslagen voor de evaluatie van de ombudsman vinden we terug in het gewijzigde artikel 115 van het Gemeentedecreet en artikel 111 van het Provinciedecreet.

De ombudsman wordt geëvalueerd door de bijzondere gemeenteraadscommissie, respectievelijk provincieraadscommissie. Daarbij is echter "geen" in steek van externe deskundigen of van het college of de deputatie vereist.

De regeling is wel geïnspireerd op die voor de secretaris, respectievelijk de griffier, maar laat speelruimte voor bepaalde elementen, rekening houdend met de bestaande evaluatiepraktijk van de ombudsfunctie. Zo is bijvoorbeeld de periodiciteit van de evaluatie niet altijd gelijk aan die van het overige personeel.

De werking van de ombudsfunctie is plaatselijk geregeld in een afzonderlijk ombudsreglement. Zoals de evaluatiecriteria voor de decretale graden aansluiten bij de taakstelling in de decreten en de afgesproken doelstellingen, zo sluiten de evaluatiecriteria voor de ombudsman aan bij de taakstelling en de procedures in het ombudsreglement.

Twee verschillende functionele loopbanen voor basisgraad niveau A

Voortaan kunnen de raden, als zij dat wensen, voor de basisgraden van niveau A die tot dezelfde rang Av of Avb behoren, binnen hetzelfde bestuur twee verschillende functionele loopbanen vaststellen. Die mogelijkheid wordt nu ondubbelzinnig vastgesteld in het besluit.

Besturen die bijvoorbeeld voor de basisgraad van niveau A (algemene of specifieke basisgraad) in de functiebeschrijvingen en in de praktijk een relevant onderscheid hebben gemaakt, tussen diensthoofden enerzijds en dossierbehandelaars anderzijds, kunnen dat onderscheid ook weergeven in de keuze voor de functionele loopbaan A1a-A2a-A3a enerzijds en de functionele loopbaan A1a-A1b-A2a anderzijds.

Ontslag statutair personeelslid op proef op basis van langdurige afwezigheid wegens ziekte.

Deze wijziging vult de bestaande ontslaggronden voor statutaire personeelsleden aan, met de mogelijkheid van ontslag van het statutaire personeelslid op proef voor langdurige afwezigheid wegens ziekte of invaliditeit.

De aandachtige lezer merkt dat het hier een mogelijkheid betreft, geen verplichting! Het bestuur kan (maar moet niet) deze regeling invoeren, en bij invoering is er desgevallend ook geen verplichte toepassing, maar ruimte voor eigen beoordeling.

Vroeger boden besturen aan dergelijke situaties het hoofd door een ontslag na 'ongunstige evaluatie van de proeftijd' uit te spreken wat, weliswaar ongewild, neerkwam op een oneigenlijk gebruik van de personeelsevaluatie. De nieuwe mogelijkheid voorkomt dat betrokkene ook nog geconfronteerd wordt met een ongunstige evaluatie, wat van belang is voor de latere toegang tot de werkloosheidsuitkering en voor de verdere loopbaan.

De enige indicator voor de toepassing van deze ontslagmogelijkheid is de duur van de afwezigheid wegens ziekte of invaliditeit. Die wordt vastgesteld op in het totaal drie maanden binnen de proeftijd. Het kan dus zowel gaan om een aaneensluitende ziekteperiode van drie maanden als om onderbroken periodes van ziekte voor in het totaal drie maanden. Van 'de proeftijd' maakt ook de eventuele verlenging van de proeftijd deel uit. Voor de statutaire betrekkingen van niveau E en D zijn de proeftijden immers vaak korter dan drie maanden.

Extra beloning voor cumulatie van decretale ambten op basis van beheersovereenkomst

Voorheen was er geen extra beloning voor de gelijktijdige uitoefening van de ambten van gemeentesecretaris en OCMW-secretaris, waarbij toepassing gemaakt wordt van artikelen 75 en 271, respectievelijk artikel 7en

6 en 271 van het OCMW-decreet en het Gemeentedecreet. Het gaat om de cumulatie van ambten die kadert in de samenwerking tussen gemeente en OCMW en die gebaseerd is op een beheersovereenkomst. Het gaat hier dus niet over de toepassing van artikel 80 van het Gemeentedecreet of artikel 79 van het OCMW-decreet over de deeltijdse ambten.

De nieuwe paragraaf 2 van artikel 122 stelt voor die cumulatie van de secretarisfunctie een specifieke beloning vast die maximaal 30% draagt van het jaarsalaris. Het komt aan de raad toe om op objectieve grondslagen het percentage te bepalen. Objectieve grondslagen zijn bijvoorbeeld het inwoneraantal van de gemeente, het exploitatiebudget van het OCMW, de delegatie van bevoegdheden op basis van de organieke decreten op het gebied van dagelijks personeelsbeheer of dagelijks bestuur.

Ook in geval van cumulatie van het ambt van financieel beheerder van de gemeente met het ambt van financieel beheerder van het OCMW, wordt in een analoge regeling voorzien. Als er in dezelfde gemeente en haar OCMW ook een cumulatie van het ambt van gemeentesecretaris en OCMW-secretaris is dan mag het verhogingspercentage voor het jaarsalaris van de financieel beheerder evenwel nooit hoger zijn dan het verhogingspercentage dat de raad vastgesteld heeft voor het jaarsalaris van de secretaris.

Die maatregel, die overigens facultatief is, gaat ervan uit dat de cumulatie van genoemde ambten aanleiding kan geven tot een verzwaring van de persoonlijke verantwoordelijkheid en van de taaklast van de functiehouders.

Nieuwe regeling vaststelling toelage opdrachthouderschap

De vroegere regel in artikel 151 BVR RPR G, dat de opdrachthouderstoe-lage gelijk is aan de *toelage die het personeelslid zou ontvangen als het een functie van de naast hogere graad, zoals vastgesteld in artikel 7*, zou waarnemen, werkt niet altijd voor een personeelslid dat zijn functie verzuurt ziet met een opdracht. De salarisschaal van de naast hogere graad is immers niet altijd hoger dan de salarisschaal die het personeelslid heeft.

Dat is bijvoorbeeld het geval voor een personeelslid:

- met salarisschaal C4 of C5, omdat de schaal B1 lager is
- met salarisschaal D3, D4 of D5, omdat de salarisschaal C1 lager is.

De nieuwe regeling biedt een keuzemogelijkheid aan de raad, die bestaat uit ofwel het gebruik van een vast percentage, ofwel een vast bedrag per niveau.

De raad kan voortaan kiezen voor:

1. ofwel een toelage die gelijk is aan maximaal 5% (de raad bepaalt het percentage) van het bruto-jaarsalaris van het personeelslid,
2. ofwel een toelage met een vast bedrag, dat gelijk is aan het geïndexeerde bedrag van de minimale salarisverhoging vermeld in artikel 122, 1° tot en met 4°, dat overeenkomt met het niveau van de functie die de opdrachthouder bekleedt.

Een voorbeeld brengt duidelijkheid.

- Bij toepassing van punt 1°: een personeelslid met de graad van hoofdmedewer-

ker en salarisschaal C4 en met een geïndexeerd jaarsalaris van 31.064,93 euro krijgt voor zijn opdrachthouderschap een maandelijkse toelage van 129,44 euro als het percentage in de rechtspositieregeling op 5% is vastgesteld. Hetzelfde personeelslid krijgt een maandelijkse toelage van 103,5 euro als het percentage in de rechtspositieregeling op 4% is vastgesteld en 77,66 euro als het percentage in de rechtspositieregeling op 3% vastgesteld is. Het effect van het percentage verschilt natuurlijk wel naargelang van de schaal van de functionele loopbaan en de geldelijke anciënniteit.

- Bij toepassing van punt 2°: een personeelslid met de graad van hoofdmedewerker en salarisschaal C4 bekleedt een graad van niveau C. De toelage voor zijn opdrachthouderschap is gekoppeld aan het bedrag van 745 euro, vermeld bij niveau C in artikel 122, 2°. Dat bedrag aan 100% wordt geïndexeerd en gedeeld door 12. Het resultaat is in dit geval 1174,7 euro/12, hetzij een maandelijkse toelage van 97,8 euro. Dat bedrag geldt dan voor elke opdrachthouder met een functie van niveau C.

Binnen het bestuur moet er voor de toelage voor opdrachthouderschap wel één en dezelfde regel van toepassing zijn op alle gevallen van opdrachthouderschap.

Dienstvrijstelling voor donatie bloed, plasma of bloedplaatjes

Het bestaande artikel 215 in het besluit van 7 december 2007 over de donatie van bloed, plasma of bloedplaatjes, gaf meermaals aanleiding

tot betwisting, meer bepaald de interpretatie van de vermelding van "maximum één dag per maand".

Het Europees Parlement en de Raad van Europa stellen daarenboven in verschillende resoluties, aanbevelingen en richtlijnen met betrekking tot de bescherming van de gezondheid van donoren en ontvangers van bloedtransfusies, dat een bloedgift vrijwillig en onbetaald moet gebeuren.

De toekenning van een 'verlof' dat langer duurt dan de gift en verplaatsing daarvoor beschouwt de Raad van Europa bijvoorbeeld als een compensatie die onverenigbaar is met het vrijwillige en onbetaalde karakter van de donatie. Ook het Rode Kruis is geen voorstander van de toekenning van een dag verlof aan personeelsleden die bloed geven. Bovendien heeft een normaal gezonde persoon medisch gezien geen dag 'verlof' nodig om van een bloedgift te recupereren.

Tegen die achtergrond werd het bewuste artikel 215 als volgt herschreven: het personeelslid krijgt, maximaal tien keer per jaar, dienstvrijstelling op de dag waarop het bloed, plasma of bloedplaatjes geeft. De dienstvrijstelling geldt voor de tijd die nodig is voor de gift, inbegrepen de tijd die naargelang het geval nodig is voor de verplaatsing naar en van het afnamecentrum.

Zodoende werden de volgende principes in acht genomen:

- De duur van de dienstvrijstelling wordt afgestemd op de tijd die, de dag van de gift zelf, nodig is voor de diverse donaties, waarbij de eventuele verplaatsingstijd deel uitmaakt van de tijd die nodig is. De donatie van bloedplaatjes neemt meer tijd in beslag dan een bloedgift, vandaar

"de tijd die naargelang het geval" nodig is voor de gift. Ook de verplaatsingstijd kan verschillen.

- Het principe dat een dergelijke donatie niet extra beloond wordt, wordt gehonoreerd/
- Het totale aantal afwezigheden voor de donatie van bloed, plasma of bloedplaatjes wordt beperkt door de vaststelling van een maximumgrens.

Plaatselijke uitvoering wijzigingsbesluit

Het wijzigingsbesluit bevat een aantal facultatieve bepalingen, waarbij de raden zelf beslissen of ze die al dan niet in de plaatselijke rechtspositieregeling omzetten.

Voorbeelden daarvan zijn het ontslag op grond van langdurige afwezigheid wegens ziekte of invaliditeit; de salarisverhoging met maximaal 30% bij gelijktijdige uitoefening van de ambten van secretaris of financieel beheerder, het gebruik van twee verschillende functionele loopbanen en salarisschalen voor de basisgraad van niveau A...

Daarnaast zijn er ook bepalingen die de raden uitnodigen een bepaalde keuze te maken. Zo moeten bijvoorbeeld de regels voor de toelage voor opdrachthouderschap in de plaatselijke rechtspositieregeling aangepast worden, maar de raad moet een keuze maken voor de vaststelling van het bedrag van de toelage.

Afgezien daarvan zijn er heel wat dwingende bepalingen die vanaf hun datum van inwerkingtreding (vaak 1 februari 2013) als hogere rechtsnorm rechtstreeks uitwerking zullen hebben.

De raden én de personeelsdiensten zullen daarmee rekening moeten houden.

Wijziging Decreet begraafplaatsen

Laatste wilsbeschikking kan uitvaartcontract opnemen

Het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging werd gewijzigd bij het decreet van **22 februari 2013**.

Het decreet van 22 februari 2013 heeft aan artikel 15bis, §1, tweede lid, van het decreet van 16 januari 2004 toegevoegd dat de vermelding van het bestaan van een uitvaartcontract ook kan opgenomen worden in de schriftelijke kennisgeving van de laatste wilsbeschikking die iedereen aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van zijn gemeente kan bezorgen.

Vóór deze wijziging van het decreet van 16 januari 2004 kon die laatste wilsbeschikking handelen over de wijze van lijkbezorging, de asbestemming, het ritueel van de levensbeschouwing voor de uitvaartplechtigheid en de gemeente waar men begraven wil worden of de gemeente waar de as begraven, bijgezet of uitgestrooid moet worden. Naast deze mogelijkheden kan door de wijziging van het decreet van 16 januari 2004 ook de vermelding van het bestaan van een uitvaartcontract in de laatste wilsbeschikking opgenomen worden.

Tegenwoordig laten meer en meer mensen hun wilsbeschikking vastleggen in een uitvaartcontract. Een uitvaartcontract is een contract dat de laatste wilsbeschikking van een persoon regelt en dat gesloten wordt tussen een privépersoon enerzijds en een notaris, een begrafenisonderneming, een verzekeringsmaatschappij, of elke willekeurige daartoe gemachtigde instantie anderzijds. Een dergelijk contract biedt ook mensen die alleen komen te staan en niet de zekerheid hebben dat familieleden zich om hun begrafenis zullen bekommeren, garanties dat hun laatste wilsbeschikking zal worden gerespecteerd.

De registratie van het bestaan van een uitvaartcontract als onderdeel van de naleving van de laatste wilsbeschikking stelt de ambtenaar van de burgerlijke stand in staat om bij een overlijden de begrafenisondernemer en de eventuele nabestaanden eenvoudig op de hoogte te brengen van het bestaan van een contract met de precieze bepalingen van de wilsbeschikking van de overledene. Het voordeel van de opname van het uitvaartcontract in de laatste wilsbeschikking is dat een zekerheid wordt ingebouwd zodat personen bij hun overlijden hun voorzorg om een waardige uitvaart te genieten, uitgevoerd zien. Er wordt dus een grotere veiligheid en zekerheid voor de burger ingebouwd voor de uitvoering van zijn wensen voor de uitvaart.

E-procurement: waarop nog wachten?

Lokale overheden bouwen in snel tempo hun digitale dienstverlening uit. Burgers en bedrijven kunnen voor tal van vragen terecht bij het e-loket en krijgen vaak de gewenste dienst digitaal afgeleverd. Toch blijft er een lacune. Weinig lokale overheden aanvaarden elektronisch ingediende offertes. Het bedrijfsleven, met de Vlaamse Confederatie Bouw op kop, betreurt dat alvast. In minder dan 10% van alle bekendgemaakte overheidsopdrachten van lokale overheden is de elektronische procedure mogelijk.

De elektronische platformen voor e-procurement staan nochtans klaar. Ze zijn gratis. Ze voldoen aan de criteria voor de beste praktijken uit het Europese Golden Book for e-procurement.

Waarop nog wachten?

E-loket naar burgers en bedrijven

De e-loket dienstverlening bij lokale besturen kent een forse uitbouw. Burgers kunnen voor tal van vragen terecht bij een digitaal loket. Vaak krijgt ook de verdere afhandeling van de vraag een digitaal verloop. Ook bedrijven vinden hun weg naar dit loket voor tal van papieren en attesten.

En toch. De digitale dienstverlening stopt voor het bedrijf dat het bestek wil ontvangen om mee te dingen bij een overheidsopdracht. Maar al te vaak moet hij langskomen aan een gemeenteloket om het bestek op te halen of aan te kopen. Zijn offerte mag hij in meervoud zenden naar de brievenbus van de betrokken dienst.

De wetgeving overheidsopdrachten doet menig bestuur verstarren en rigoureuus op veilig spelen. Vaak betekent dat: vasthouden aan de oude, vertrouwde manier van werken.

En onze backoffice 3P?!

Tal van lokale besturen hebben voor het opvolgen van hun overheidsopdracht een ondersteuningspakket, 3P. Het helpt hen om een publicatiebericht te maken en hun overheidsopdracht intern af te handelen en op te volgen. Voor tal van lokale overheden is dit een goede zaak.

E-Procurement vertrekt vanuit de klant. Hoe kan een bedrijf op een efficiënte manier alle overheidsopdrachten van uw bestuur of van dit type vinden? Hoe krijgt dit bedrijf met een eenvoudige digitale klik meteen de aankondiging en de bestek- en begeleidende documenten? Hoe kan een offerte op een correcte wijze in een digitale kluis belanden en een digitale handtekening dragen?

E-Notification zorgt ervoor dat u uw overheidsopdracht publiceert en alle bestek- en begeleidende documenten beschikbaar stelt. e-Tendering laat inschrijvers toe hun offerte op te laden en zorgt ervoor dat bestu-

ren een elektronische openingszitting kunnen houden zoals de regelgeving het voorschrijft.

3P en de e-procurementmodules e-notification en e-tendering zijn perfect complementair!

Toegankelijkheid en transparantie

Overheidsopdrachten toegankelijker maken, ook voor kleine bedrijven, en meer transparantie creëren zijn de belangrijkste doelstellingen die zowel overheden als bedrijven ten goede komen.

Toegankelijke overheidsopdrachten kunnen immers betekenen dat een bestuur meer offertes ontvangt en een betere prijs krijgt. Meer transparantie vermindert het risico op een later geschil. Bovendien is er een belangrijke administratieve vereenvoudiging langs de zijde van de onderneming en een efficiëntiewinst voor de overheid. Het elektronisch

Kapstokken voor een lokaal integratiebeleid

Inspiratieboek voor burgemeesters,
schepenen, OCMW-voorzitters

Steden en gemeenten zoeken voortdurend naar manieren om hun beleid af te stemmen op de veranderende bevolking. Voor burgemeesters, schepenen en OCMW-voorzitters is er nu een nieuwe, inspirerende publicatie. Gratis. Hoe werken aan integratie? Hoe een inclusief lokaal integratie- en inburgeringsbeleid in de praktijk waarmaken?

In Kapstokken voor een lokaal integratiebeleid vindt u een greep uit de vele goede praktijken uit de Vlaamse steden en gemeenten. Van beperkte ingrepen tot omvattende beleidsplannen.

Het boek inspireert de mandataris die aan de slag wil. En die in beleid en dienstverlening rekening wil houden met de diversiteit bij de inwoners. De publicatie vertrekt daarbij van concrete vragen van lokale mandatarissen.

Het is tegelijk een handig opzoekboekje, met informatie over partners en ondersteuners, cijfers en subsidiemogelijkheden voor een lokaal integratiebeleid.

Inspirerende praktijken

Hoe pakt u het praktisch aan? Honderden recente tips uit Vlaamse steden en gemeenten.

Inspirerende praktijken • Samenleven in de openbare ruimte

In de heel diverse Kraainemse Begijnhofwijk wordt het huishoudelijk afval niet goed gesorteerd en de afvalhokken raken er overvol. Sluikstorten is het gevolg. Een opbouwwerker komt erachter dat de huurders in deze sociale woonwijk zelf willen meewerken aan meer toezicht. Met een subsidie van het provinciaal integratiecentrum komt er een centraal, overdekt afvaleiland, opengehouden door enkele 'afvalvrijwilligers'. Zij leren de mensen beter sorteren. En ze houden de netheid in het oog. Tijdens de permanenties ontmoeten huurders van de woonblokken elkaar, en dat brengt een sociale dynamiek teweeg.

Hete hangijzers

Hoe omgaan met weerstanden, vooroordelen, ergernissen?

Hoe betrek ik meer mensen van vreemde herkomst bij het lokale vrijetijdsaanbod? Zijn de ouders echt niet geïnteresseerd in de school? Hoe krijgen we nieuwkomers aan het werk?

Ondersteuning, cijfers en subsidies

Bij wie kunt u terecht voor ondersteuning en samenwerking? Waar vindt u cijfers? Voor welke subsidies komt uw bestuur in aanmerking?

Van welke herkomst zijn de mensen in mijn gemeente? Welke nationaliteit hebben ze? Zijn de burgers van vreemde herkomst honkvast of verhuizen ze vrij snel?

Kapstokken voor een lokaal integratiebeleid is een uitgave van Kruispunt Migratie-Integratie vzw en de vijf provinciale integratiecentra, in samenwerking met VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten vzw), en het team Integratie van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur.

Lokale mandatarissen kunnen **Kapstokken voor een lokaal integratiebeleid gratis bestellen** via www.inspiratievoorintegratie.be. Iedereen kan de pdf downloaden op www.inspiratievoorintegratie.be

In 2011 zag **Samen Inburgeren** het licht

Samen Inburgeren is een model van inburgeringscoaching waarbij vrijwilligers zich engageren om anderstalige nieuwkomers in de stad of gemeente te ondersteunen bij hun integratieproces.

Dat doen ze door samen activiteiten te ondernemen zoals een museumbezoek, samen sporten, winkelen, wandelen... De nieuwkomer oefent op die manier zijn Nederlands en raakt gewijs in de Vlaamse samenleving. Tegelijk leren mensen van verschillende culturen elkaar kennen en respecteren.

Iedere stad of gemeente, dienst, organisatie of vereniging kan van deze methodiek gebruik maken om rond participatie, toegankelijkheid en sociale cohesie te werken.

Zo kunnen lokale besturen via Samen Inburgeren hun nieuwe inwoners gewijs maken binnen hun stad of gemeente of leiden naar hun vrijetijdsaanbod, of scholen kunnen via Samen Inburgeren aan ouderbetrokkenheid of betrokkenheid bij de ouderraad werken, of culturele centra kunnen via Samen Inburgeren personen van vreemde herkomst toe leiden naar hun cultuuraanbod...

Heel wat steden en gemeenten alsook verenigingen passen de methodiek op dit moment reeds toe en boeken hiermee mooie resultaten. Iedereen kan dus aan de slag met de methodiek Samen Inburgeren.

SAMEN
INBURGEREN

Samen Nederlands praten
Elkaar leren kennen
Praten over wat je interesseert
Samen activiteiten doen
Wanneer je tijd hebt

Meer informatie betreffende de opstart van een eigen initiatief, de mogelijkheid om het kenbaar te maken en ervaringen uit te wisselen met andere initiatiefnemers kan via www.sameninburgeren.be.

Tweede editie Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor is er

De tweede editie van de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor (LIIM) staat online. De LIIM biedt alle 308 Vlaamse gemeenten een dataset met gegevens die relevant zijn voor een lokaal en inclusief integratiebeleid. De LIIM is een onmisbaar instrument voor alle steden en gemeenten voor hun omgevingsanalyse en de opmaak van hun strategisch meerjarenplan. Met de LIIM ondersteunt de Vlaamse overheid de lokale besturen met informatie op maat.

Nieuwe gegevens

De nieuwe editie van de monitor bevat gegevens over de aanwezigheid van nieuwkomers, vreemdelingen en personen van vreemde herkomst en over hun relatieve achterstandspositie in de domeinen onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, welzijn en armoede. Elke gemeente krijgt zo onder meer zicht op het aantal leefloners en kansarme geboorten van vreemde herkomst en op het aantal kinderen en jongeren van wie de thuistaal niet het Nederlands is.

Omgevingsmonitor

De LIIM is opgevat als een omgevingsmonitor. Dat wil zeggen dat ter ondersteuning van de beleidsvorming de omgeving wordt geschetst waarbinnen lokale overheden actief zijn. De monitor werkt met cijfergegevens die aangeleverd worden vanuit centrale Vlaamse en federale databanken. Ze zoomt in op een moeilijk in kaart te brengen doelgroep op een behoorlijk gedetailleerd niveau, met name dat van de gemeenten. De indicatoren die, ondanks deze

moeilijkheidsgraad, uit de cijfers voortvloeien worden – waar mogelijk – steeds verder verfijnd en uitgebouwd.

Het streefdoel is om de doelgroep af te bakenen zoals bepaald in artikel 3 van het Vlaamse Integratiedecreet. Meer bepaald gaat het om personen die legaal en langdurig in België verblijven en die bij hun geboorte niet de Belgische nationaliteit bezaten of van wie minstens één van de ouders bij geboorte niet de Belgische nationaliteit bezat. In de praktijk is een dergelijke operationalisering op dit moment bij geen enkele indicator uit de beoogde set mogelijk. Er wordt daarom telkens gewerkt met een 'second best'-operationalisering die rekening houdt met wat beschikbaar is, en dus de beoogde operationalisering zo dicht mogelijk benadert.

De nieuwe editie van de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor biedt bij elke cijferreeks nuttige informatie over onder meer gebruikte definities, kwaliteit van de cijfers, instanties die de cijfers hebben aangemaakt en methodologische aandachtspunten.

LIIM en portaal Lokale Statistieken: cijfer rapporten, ook op maat

De LIIM monitor is opgenomen als een thematisch project binnen het portaal Lokale Statistieken (www.lokalestatistieken.be).

Voor elke gemeente uit het Vlaams eGewest kan zo een digitaal cijfer rapport afgeladen worden met daarin de gemeentelijke resultaten op de verschillende indicatoren en een vergelijking van deze resultaten met Vlaanderen en de gemiddelde score van een groep vergelijkbare gemeenten.

Naast dit kant-en-klare cijfer rapport per gemeente kan een gebruiker van de monitor voor een beperkt aantal reeksen ook zelf een rapport maken met cijfers van de door hem gewenste gemeenten en groepen van gemeenten:

- per provincie
- per arrondissement
- voor de 13 centrumsteden
- voor de gemeenten van de Vlaamse rand,

Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor 2012

U bent hier : lokalestatistieken > projecten > Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor 2012

Kies binnen de provincie de gewenste gemeente en klik daarna op OK om de monitor als pdf-bestand op te vragen.

Antwerpen

Kies de gemeente OK

Limburg

Kies de gemeente OK

Oost-Vlaanderen

Kies de gemeente OK

Vlaams Brabant

Kies de gemeente OK

West-Vlaanderen

Kies de gemeente OK

Dit is de tweede editie van de Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor (LIIM). Deze monitor werd op vraag van de Vlaamse minister van Inburgering ontwikkeld ter ondersteuning van het integratiebeleid van de Vlaamse steden en gemeenten. Het gaat om een set van omgevingsindicatoren die het lokale inburgerings- en integratiegebeuren in kaart brengt om zo de lokale besturen met betrouwbare cijfergegevens te ondersteunen bij de planning en ontwikkeling van hun beleid ter zake.

De LIIM geeft vooreerst via een aantal demografische indicatoren inzicht in de omvang en de samenstelling van de doelgroep van het lokale inburgerings- en integratiebeleid. Daarna wordt aandacht besteed aan de maatschappelijke positie van deze groep op vlak van tewerkstelling, onderwijs, huisvesting, welzijn en armoede en maatschappelijke participatie.

De LIIM wordt jaarlijks geactualiseerd (in december) met de meest recente beschikbare gegevens.

Lokale Statistieken

- [over deze site](#)
- [contact](#)
- [helpdesk](#)
- [sitemap](#)
- [in de kijker](#)
- [cijfers per domein](#)
- [projecten](#)
- [gebruikersinfo](#)
- [gebiedsindelingen](#)

- per groep van gemeenten in de VRIND- en Belfius-classificatie.

Niet statisch, maar dynamisch

De LIIM wordt jaarlijks geactualiseerd met de meest recente beschikbare cijfergegevens. Maar ook de indicatorenset zelf is een dynamisch gegeven. Relevante indicatoren waarvan de gegevens beschikbaar komen vullen de set telkens aan.

Verschillende projecten lopen om de doelgroep beter te detecteren in administratieve databanken onder meer door de koppeling van

rijksregistergegevens over de nationaliteitshistoriek van de persoon en diens ouders aan de gegevens van de Kruispuntbank Sociale Zekerheid.

De verwachting is dat bij volgende metingen steeds meer cijferreeksen beschikbaar zullen worden en dat steeds meer indicatoren de operationalisering zoals beschreven in het Integratiedecreet steeds beter zullen kunnen benaderen.

Conclusie

Het Vlaamse integratiebeleid heeft tot doel de zelfredzaamheid van mensen te verhogen en hen te stimu-

leren om aan alle aspecten van de samenleving deel te nemen. Dit proces begint op lokaal niveau, in een gemeente, in een buurt. Met een Lokale Inburgerings- en Integratiemonitor die de achterstand in onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, welzijn en armoede beter in kaart kan brengen, kan de gemeente haar integratiebeleid én haar reguliere beleid beter afstemmen op de lokale uitdagingen.

Meer informatie
<http://aps.vlaanderen.be/lokaal/integratiemonitor.html>

6 februari 2013

Trefdag “Innovatie in de Stad”

Op 6 februari 2013 kwamen 300 mensen bijeen op de trefdag 'Innovatie in de Stad', in de Gentse Bijloke. Deze dag was een organisatie van het 'Thuis in de stad'-team (ook gekend als het team Stedenbeleid) van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur. De trefdag kende verschillende onderdelen

Stadsateliers

De deelnemers konden van gedachten wisselen in zes 'stadsateliers'. De inspiratie voor deze ateliers kwam uit de Via-Rondetafel 'duurzame en creatieve steden', en van de deelnemers aan de expo 'Innovatie in de Stad'.

De onderwerpen waren:

- collectief wonen
- stadslandbouw
- innovatieve economie
- ruimte en energie
- armoede en sociale innovatie
- tijdelijke invulling.

Expo 'Innovatie in de Stad'

Op de expo konden de deelnemers kennis maken met 27 innoverende projecten uit Brussel en andere Vlaamse centrumsteden. 7 projecten hadden hun kandidatuur voor de Thuis in de Stad-prijs 2012 ingediend. 20 anderen kregen van de Vlaamse minister van Steden een subsidie als een '**origineel en innoverend project**'.

Thuis in de Stad prijs

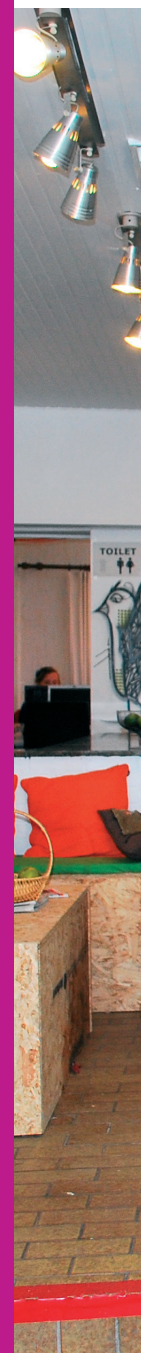
Op de trefdag 'Innovatie in de Stad' werd ook de *Thuis in de Stad-prijs* 2012 uitgereikt.

De Badboot uit Antwerpen en CityDepot uit Hasselt kregen samen de eerste prijs. Beide projecten ontvangen elk een geldprijs van 75.000 euro.

Volgens de jury van de *Thuis in de Stad-prijs* vervullen de Badboot in Antwerpen en City Depot in Hasselt beiden "een voorbeeldfunctie door hun creatieve aanpak en volgehouden inzet om de omslag te maken van een concrete problematiek naar een visie op stedelijk samenleven en het streven deze visie om te zetten naar concrete initiatieven."

Deelnemende projecten aan Expo "Innovatie in de stad"

Bakfietsdelen	www.max-mobiel.be www.testbak.be
Businessplan voor sociale kruideniers gent	www.samenlevingsopbouwgent.be
Made in ArtiZan	www.ateliergrooteiland.be
Green track Leuven	www.ecolife.be
Als een vis in de stad	www.katho.be
Velo 'de handige fiets van 't stad	www.velo-antwerpen.be
De badboot	www.badboot.be
Maison biloba Huis	www.maisonbilobahuis.be
Gentenaar 2.0	www.appsforghent.be
Citydepot	www.citydepot.be
H30/Villa 32	www.h30.be
Renovatie De Casino	www.decasino.be
Budafabriek	www.designregio-kortrijk.be
"Chicago vaart een andere KOERS!"	www.dbroej.be
DOK strand	www.cirq.be
Eetbaar Sint-Andrieskwartier	www.sintxandries.transitie.be
Poepsimpel!?	www.hondenbeleidvlaanderen.be
CLIP (City Life Imagine & Play)	www.facebook.com/clip.be
Le Collier Jardin	www.gemeenschapstuinluchtbal.be
Bazart	www.mooss.org
speel-TUIG	www.rocsa.be
De Kunstfabriek	www.zzmogh.be

L'Echappée en Drootbeek	www.echappee.collectifs.net
"Gaan we samen wortels plukken?"	www.vzwjong.be
TV Ekkergem	www.tvekkergem.be
Boer'nBrood	www.boerenbrood.org
Een Leuvense voedselstrategie	www.voedselteams.be

Publieksprijs Expo "Innovatie in de stad"

De deelnemers aan de trefdag konden hun voorkeur voor een project uit de Expo meedelen.

De publieksprijs ging naar drie projecten: Citydepot, H30/Villa 32 en Le Collier Jardin.

Citydepot (Hasselt)

H30/Villa 32 (Mechelen)

H30 is een artistieke werkplek voor jonge mensen en onderdeel van het Cultuurcentrum Mechelen.

H30 zet verschillende artistieke activiteiten en projecten op poten waarin jonge mensen creatief en experimenteel kunnen bezig zijn met theater, dans, beeldende kunst, muziek, film en veel meer.

H30/Villa32 bestaat uit verschillende ateliers, loketten van enkele stadsdiensten (zoals het fuifloket) en de administratie van de dienst jeugd.

Le Collier Jardin (Antwerpen)

Kijkgras en stekelgroen in een sociale huisvestingswijk op Luchtbal werd samen met bewoners omgevormd tot een tuinenketting. Binnenkort komen er ook mobiele tuintjes in 7 scholen en het OCMW dienstencentrum.

De gemeenschapstuin is op korte tijd een vast deel in het leven van de deelnemers geworden, jong en oud en bewoners van diverse herkomst doen mee en de tuincoach is de sleutel tot het sociaal netwerk in de wijk. In Le Collier Jardin ontmoeten stad en platteland elkaar wat leidt tot boeiende kruisbestuivingen.

Winnaar Thuis in de Stad-prijs 2012 - De Badboot Antwerpen

De Badboot is een drijvend openluchtwembad, in een omgebouwde bakboot. In de winter wordt het een drijvende schaatspiste.

Op de boot is er nog een brasserie met bijhorend terras. De boot opende zijn deuren in de zomer van 2012. Hij ligt in het Kattendijkdok op het Eilandje in Antwerpen. Je krijgt er het gevoel te zwemmen in de dokken van het Eilandje. Het water is er wel wat gezonder.

De Antwerpse badboot is eigendom van een ondernemer. Die kocht de overzetboot *Antoon van Dijck* voor dit project. Van 1964 tot 1969 was dit schip een overzetboot interventiewagens van de Antwerpse brandweer naar Linkeroever. Soms was de 'Waeslandtunnel' (vulgo de Konijnenpijp) immers nogal overbelast. In 1969 ging de Kennedytunnel open, en werd de boot overbodig.. Nu heeft de omgebouwde boot een bar in de stuurhut en een feestzaal benedendeks.

Naast dit schip kwam de eigenlijke zwemboot met een lengte van 120 meter. Deze bestaat uit twee aan elkaar gelaste duwbakken van 250 ton en 60 meter lengte. Het grote zwembad in de boot heeft een lengte van 30 m en een breedte van 9,5 m met 1,35 m waterdiepte. Er zijn ook een plonsbadje, kleedhokjes, douches en een lig- en relaxzone. Aan boord is er ook rietveld aangelegd: dat wordt gebruikt voor ecologisch verantwoorde waterzuivering.

Opmerkelijk was de snelle realisatie van het project. De badboot is uniek in Vlaanderen en de Belgische staat, maar niet in Europa. Rond 1900 waren er al badboten in Parijs en Rotterdam (met rivierwater weliswaar). Nu vinden we dergelijke boten in Amsterdam, Wenen, Berlijn en New York. Antwerpen gaat er wel prat op dat zijn boot de grootste is.

Volgens de jury van de *Thuis in de Stad-prijs* is De Badboot een voorbeeld van *slow urbanism* en maakt het water en de waterbeleving op het water tot een volwaardig deel van de stad. Het project wordt gedragen door een sterke, kwalitatief hoogstaande ruimtelijke infrastructuur en bestuurlijke inzet; het brengt een nieuwe positieve noot in de stad. De Badboot getuigt bovendien van een sterke planningscapaciteit en participatieve visie. De koppeling van stadsvernieuwing aan het waterplan is vernieuwend, evenals de gerichte inzet op duurzaamheid.

Winnaar Thuis in de Stad-prijs 2012 - CityDepot Hasselt

CityDepot verzorgt slimme stadsdistributie in Hasselt

CityDepot pakt de levering aan binnensteden op een originele manier aan. Samen met de lokale handelaars beslist het project goederen niet meer aan de eigen voordeur te laten leveren, maar aan een gemeenschappelijke nieuwe voordeur aan de stadsrand. Vanuit dat depot organiseert CityDepot de levering van de goederen aan de binnenstad. Dat gebeurt gebundeld, groen, veilig en volledig op maat en in regie van de handelaar.

Nu al levert CityDepot al zo groen mogelijk. Het gebruikt een cargobike (een wel zeer uit de kluiten gewassen fiets) met elektromotor, een 100% elektrische bestelwagen van het type Ford Connect en een klassieke Ford vrachtwagen van 1,5 ton. In 2013 zal CityDepot een 100% elektrische vrachtwagen in dienst nemen. Dat is een uniek stukje technologie, een 12 ton vrachtwagen van het type M.A.N. met een actieradius van ongeveer 110 km (dat hangt ook af van het geladen gewicht). Deze elektrische vrachtwagen biedt een niet te evenaren oplossing als het gaat om de uitstoot van schadelijke stoffen en is uitermate geschikt voor levering binnen een grotere actieradius dan een stadscentrum. De onderneming doet ook een beroep op sociale werkgelegenheid.

Nu spreken we al over een zeventigtal klanten. CityDepot zit duidelijk in een groeifase. Niet alleen komen er regelmatig klanten bij, ook breidt de onderneming zijn aanbod gestaag uit. Het zal niemand verwonderen dat CityDepot op heel wat belangstelling in andere steden kan rekenen.

De jury over CityDepot: Het project CityDepot is een voorbeeld van hoe een stad kan inzetten op samenwerking, duurzaamheid en sociale tewerkstelling. Het project integreert op een intelligente manier beleidsacties op diverse domeinen: duurzame mobiliteit, economie, tewerkstelling. Het biedt een vernieuwend antwoord op een probleem waar veel steden mee geconfronteerd worden en is overdraagbaar.

Wijzigingen aan **beleids- en beheerscyclus (BBC)** door organieke decreten en evaluatie

Bij besluit van 23 november 2012 is het besluit betreffende de beleids- en beheerscyclus van 25 juni 2010 op een aantal punten aangepast. Die aanpassingen zijn doorgevoerd naar aanleiding van een evaluatie van de toepassing van deze nieuwe regelgeving bij de pilootbesturen die in 2011 en 2012 al van start zijn gegaan met de BBC. Daarnaast hebben ook de aanpassingen aan de organieke decreten geleid tot enkele bijstellingen en aanvullingen in het BBC-besluit.

Het proces van optimalisering van de BBC-regelgeving

Een vervroegde implementatie bij een beperkt aantal pilootbesturen heeft enkel zin als de ervaringen die daarbij werden opgedaan ook aan een grondige evaluatie worden onderworpen, waaruit lessen kunnen worden getrokken en op basis waarvan de nodige bijstellingen kunnen worden gedaan vóór de veralgemeende invoering van de nieuwe regels. Daarom heeft het Agentschap voor Binnenlands Bestuur in 2012 een grondige evaluatie uitgevoerd.

Naast de permanente evaluatie via de talrijke overlegmomenten met de pilootbesturen, werd ook een bevraging uitgevoerd bij de andere belanghebbenden, zoals de diverse betrokken belangenverenigingen van de lokale en provinciale besturen (VVSG, VVP, ECG, VLO, VVOS),

de softwareleveranciers en de voornaamste consultants die actief zijn bij het begeleiden van lokale besturen bij hun instap in de BBC. Ook de diverse Vlaamse sectorale administraties, die betrokken zijn in het kader van de planlastvermindering, werden bij de evaluatie betrokken.

Alle ontvangen opmerkingen en suggesties werden in diverse overlegmomenten besproken en geëvalueerd en daarna verwerkt in het besluit van 23 november 2012. Daarnaast werd ook het ministerieel besluit van 1 oktober 2010 dat de diverse schema's en rekeningenstelsels vaststelt, bijgestuurd naar aanleiding van deze evaluatieoefening en de ervaringen uit de pilootfase.

De overige bijstellingen van het uitvoeringsbesluit betreffende de beleids- en beheerscyclus zijn gekoppeld aan de recentste aanpassingen van 29 juni 2012 aan de organieke decreten.

De BBC en de verzelfstandigde entiteiten

De wijzigingsdecreten van 29 juni 2012 maken de BBC vanaf financieel boekjaar 2014 ook van toepassing op de autonome gemeente- en provinciebedrijven en de OCMW-verenigingen van publiek recht (titel VIII, hoofdstuk I van het OCMW-decreet, met uitzondering van de ziekenhuizen).

De decreten bepalen dat deze verzelfstandigde entiteiten de beleidsrapporten moeten opmaken volgens de BBC-regels en de boekhouding moeten voeren volgens die regels. Bovendien worden de uitzonderingsbepalingen voor de autonome bedrijven die onderworpen zijn aan de bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen opgeheven.

Concreet houden de nieuwe bepalingen van de decreten in dat alle autonome bedrijven en OCMW-verenigingen van publiek recht met ingang vanaf financieel boekjaar 2014 een meerjarenplan en een budget moeten opmaken volgens de regels die van toepassing zijn op hun moederbestuur. Ook de regels voor het voeren van de boekhouding, het afsluiten van het boekjaar en het opstellen van de jaarrekening zijn op hen van toepassing. Slechts een beperkt aantal bestaande autonome bedrijven die voldoen aan een reeks strikte en cumulatieve criteria, kunnen gemachtigd worden om gebruik te blijven maken van een aangepast rekeningstelsel.

Door de verzelfstandigde entiteiten dezelfde beleidsrapporten te laten opstellen als de gemeenten, beoogt de decreetgever een grotere herkenbaarheid en leesbaarheid van de rapportering voor de raadsleden.

Vanuit het oogpunt van de democratische controle is het essentieel dat de democratisch verkozen raden zich met kennis van zaken kunnen uitspreken over het beleid dat die verzelfstandigde entiteiten voeren.

Autonome bedrijven en OCMW-verenigingen staan vaak in voor

belangrijke onderdelen van het gemeentelijk beleid. Vanuit het oogpunt van de democratische controle is het dan ook essentieel dat de democratisch verkozen raden zich met kennis van zaken kunnen uitspreken over het beleid dat die verzelfstandigde entiteiten voeren. Daarom moeten het meerjarenplan, het budget en de jaarrekening van de verzelfstandigde entiteiten ook worden goedgekeurd door de raad van het moederbestuur, d.w.z. de gemeenteraad, de provincieraad, de raad voor maatschappelijk welzijn.

Voor de OCMW-verenigingen gelden dezelfde regels als voor de OCMW's wat betreft de goedkeurings- en toezichtprocedures (artikel 228 van het OCMW-decreet). Dat houdt in dat de beleidsrapporten ook moeten worden voorgelegd aan de gemeenteraad (of -raden).

Vervanging titel 6 BBC-besluit

Door die aanpassingen aan de decreten, moest titel 6 van het bestaande BBC-besluit volledig worden vervangen. Bij die aanpassing werd ook rekening gehouden met het feit dat uit de formulering van de organieke decreten volgt dat niet het integrale BBC-besluit van toepassing kan worden gemaakt op de autonome bedrijven en de OCMW-verenigingen van publiek recht.

De decreetgever heeft enkel de verplichting opgelegd om beleidsrapporten op te maken en de boekhouding te voeren volgens de regels van de beleids- en beheerscyclus. Alles wat te maken heeft met het beheersmatige luik is dan ook niet verplicht van toepassing op deze verzelfstandigde entiteiten. Ze kunnen ze zelf op maat uitwerken op lokaal vlak.

Doordat niet alle aspecten van de BBC door de decreten van toepassing zijn gemaakt, moest die nieuwe titel 6 in de eerste plaats duidelijk maken welke regels van het BBC-besluit van toepassing zijn op de verzelfstandigde entiteiten en welke niet.

Daarbij worden de volgende aspecten **niet van toepassing** gemaakt op de verzelfstandigde entiteiten:

- de bepalingen over het onderscheid tussen de intern verzelfstandigde entiteiten en de niet-verzelfstandigde diensten en over de districten
- een gedeelte van de bepalingen betreffende het verplichte financiële evenwicht
- de bepalingen die verband houden met de bevoegdheidsverdeling (zoals de lijsten met overheidsopdrachten, daden van beschikking en nominatieve subsidies)
- de bepalingen betreffende de beperktheid van kredieten, de vastleggingen en de voorwaarden voor budgetwijzigingen en interne kredietaanpassingen
- de bepalingen over de beheersrapporten en de uitgaven- en ontvangstencyclus.

De hierboven opgesomde bepalingen volgen grotendeels uit de formulering van het decreet. Doordat daar alle bepalingen in verband met het beheersmatige uitgesloten worden van toepassing op de verzelfstandigde entiteiten, moeten ook in het BBC-besluit de artikelen die daarmee te maken hebben niet van toepassing zijn op die entiteiten. Daarnaast werden een aantal bepalingen opgenomen die in de specifieke context van de verzelfstandigde entiteiten zonder voorwerp zijn.

Regeling voor financieel evenwicht

De regeling omtrent het financieel evenwicht vereist wat bijkomende uitleg.

Het financieel evenwicht wordt in de BBC getoetst aan de hand van twee parameters, het resultaat op kasbasis en de autofinancieringsmarge. Het resultaat op kasbasis toont aan of de totale ontvangsten, aangevuld met eventuele overschotten van het vorige financiële boekjaar, volstaan om de totale uitgaven van het bestuur te dekken. De berekening van de autofinancieringsmarge geeft inzicht in de mate waarin over de volledige bestuursperiode de exploitatie-ontvangsten zullen volstaan om de exploitatie-uitgaven en de interesten en aflossingen te financieren.

Het **toestandscriterium** (de verplichting om jaarlijks een resultaat op kasbasis te hebben dat groter dan of gelijk is aan nul) geldt ook voor de verzelfstandigde entiteiten. Dat is immers een voorwaarde waar een budget aan moet voldoen om te passen in het meerjarenplan.

Dat geldt echter niet voor de autofinancieringsmarge, het criterium voor het structureel evenwicht. De aard van de activiteiten van een autonoom gemeente- of provinciebedrijf, met vaak investeringsprojecten die langer lopen dan de duurtijd van het meerjarenplan, maakt het niet aangewezen om ook dat criterium op te leggen.

Wel worden deze entiteiten verplicht om die autofinancieringsmarge op te nemen in de beleidsrapporten als indicator. Het is evident dat een verzelfstandigde entiteit in de toelichting de nodige aandacht besteedt

aan een negatieve autofinancieringsmarge en de mogelijke gevolgen daarvan. Het is niet omdat dit criterium enkel als indicator geldt en niet als norm, dat het niet belangrijk zou zijn.

Voor het overige zijn de regels van de BBC volledig van toepassing op de verzelfstandigde entiteiten.

De kern van de BBC geldt dus onverkort: de integratie in de beleidsrapporten van de inhoudelijke kant van het beleid (beleidsdoelstellingen, actieplannen, acties) en de financiële informatie, de overstap van input- naar outputsturing, het duidelijk bepalen van de prioritaire beleidsdoelstellingen, de indeling in beleidsdomeinen, het werken met een combinatie van een budgettaire en een algemene boekhouding met toepassing van een vereiste minimale registratiesleutel...

Vertaling naar specifieke context

Enkele artikelen van het BBC-besluit werden daarbij wel nog 'vertaald' naar de specifieke context.

Dat is bijvoorbeeld het geval voor de **bepaling dat het meerjarenplan, het budget en de jaarrekening verduidelijkt worden in de toelichting**, die steeds bij het beleidsrapport gevoegd moet zijn. Het is evident dat dat ook geldt wanneer het beleidsrapport wordt voorgelegd aan het moederbestuur. De toelichting bij het meerjarenplan, het budget en de jaarrekening van het autonoom gemeentebedrijf of het autonoom provinciebedrijf wordt samen met het beleidsrapport en een kopie van het besluit van de raad van bestuur tegelijkertijd naar de gemeenteraad of de provincieraad en naar de toe-

zichthoudende overheid verzonden. Een OCMW-vereniging doet hetzelfde, maar dan naar de raad of raden voor maatschappelijk welzijn en naar de toezichthoudende overheid.

Ook de regels over het onderscheid tussen budgetwijzigingen en interne kredietaanpassingen kunnen niet zomaar van toepassing gemaakt worden op de verzelfstandigde entiteiten, omdat daar niet noodzakelijk op dezelfde manier met autoriserende en beperkte kredieten gewerkt wordt. Dat betekent echter niet dat er nooit sprake zou kunnen zijn van een budgetwijziging. De planningsdocumenten van de verzelfstandigde entiteiten worden goedgekeurd door de democratisch verkozen raden van de besturen die die entiteiten hebben opgericht. Voor de OCMW-verenigingen komt daar een goedkeuring door de gemeenteraad bij.

Het spreekt dan ook vanzelf dat ingrijpende wijzigingen aan die planning ook moeten worden voorgelegd aan diezelfde raden. Anders zou een verzelfstandigde entiteit plots totaal andere beleidsdoelstellingen kunnen opnemen in de planning, in de plaats van de beleidsdoelstellingen die door de raad van het moederbestuur werden goedgekeurd. Het is echter moeilijk om uniform vast te leggen welke wijzigingen van aard zijn dat er een nieuwe goedkeuring van het moederbestuur nodig is, omdat de diversiteit tussen verschillende verzelfstandigde entiteiten in de praktijk erg groot kan zijn.

Daarom wordt voor deze entiteiten enkel bepaald dat die wijzigingen waardoor het budget niet meer past in het meerjarenplan in ieder geval ter goedkeuring aan de raad van het moederbestuur moeten worden voorgelegd. Het gaat hier in de eer-

ste plaats om een inhoudelijk criterium: een inhoudelijke wijziging van de planning, waardoor de beleidsdoelstellingen afwijken van de voordien goedgekeurde beleidsdoelstellingen, is sowieso een budgetwijziging.

De regels voor de overige wijzigingen worden overgelaten aan het lokale niveau en moeten in de beheersovereenkomst worden bepaald. Het lijkt logisch dat de lokale raden het beste geplaatst zijn om te beoordelen over welke (financiële) wijzigingen van de planning zij zich opnieuw willen uitspreken en welke wijzigingen de verzelfstandigde entiteit zelf kan beslissen.

Een wijziging aan een rubriek van een beheersbudget moet niet noodzakelijk altijd de vorm en de procedure van een interne kredietaanpassing of een budgetwijziging volgen

Voor een beperkt aantal bestaande verzelfstandigde entiteiten die voldoen aan een reeks strikte en cumulatieve criteria bestaat de mogelijkheid dat zij vrijgesteld worden van een aantal bijkomende bepalingen, zodat zij gebruik kunnen blijven maken van een aangepast rekeningenstelsel (onder bepaalde voorwaarden).

De aanvraag voor die beperkte vrijstelling moet uitgaan van de betrokken raad van het moederbestuur en moet worden goedgekeurd door de minister. Ook de besturen die toestemming krijgen voor die uitzonderingsregeling maken echter BBC-beleidsrapporten op. We gaan hier verder niet in detail op in omdat de strikte criteria maken dat het sowieso hooguit om een beperkte groep van autonome bedrijven zal gaan.

Vereenvoudiging en maatwerk voor kredietbewaking

De vroegere regels voor kredietbewaking met een zeer gedetailleerde registratie vanaf het moment van de vastlegging zijn sterk afgestemd op het klassieke patroon van overheidsopdrachten, waarbij het bestuur meteen al kan meegeven voor welk beleidsveld, welke budgethouder, welk actieplan, enz. de verbintenis wordt aangegaan.

Dat is vandaag, in een context waarbij bijvoorbeeld ook met raamcontracten en meerjarige onderhoudscontracten wordt gewerkt, niet meer zo vanzelfsprekend, waardoor besturen moeilijkheden kunnen ondervinden om die regels in de praktijk consequent toe te passen. Bij de wijziging van het BBC-besluit werden daarom de gedetailleerde regels over de kredietbewaking geschrapt.

Het principe van de vastleggingen blijft behouden, maar alle gedetailleerde bepalingen voor de registratie ervan werden opgeheven. Elk bestuur moet de opvolging en bewaking van de kredieten zelf in het interne controlesysteem regelen.

De regeling maakt ook op dit punt dus maatwerk mogelijk. De evaluatie van het interne controlesysteem zal een onderdeel uitmaken van de externe audit, die zowel aandacht zal besteden aan het bestaan van geëigende procedures als aan de concrete toepassing ervan. De manier waarop een bestuur het proces van kredietbewaking en -opvolging intern organiseert, zal daar ongetwijfeld deel van uitmaken.

Daarnaast heeft de wijziging ook de relatie tussen beheersbudgetten en kredieten verduidelijkt. Een beheersbudget op basis waarvan een budgethouder verbintenissen kan aangaan, is niet noodzakelijk een krediet in de zin van het BBC-besluit. Het is perfect mogelijk (en zelfs waarschijnlijk) dat het om een onderdeel van een krediet gaat en dat verschillende budgethouders samen een bepaald krediet delen.

In dat geval is het niet logisch dat een wijziging in de verdeling tussen die budgethouders altijd aan de raad, het college of de deputatie moet worden voorgelegd. Het ligt voor de hand dat degene die de delegatie heeft verleend aan die budgethouders ook bevoegd is om een wijziging goed te keuren van de toewijzing van onderdelen van het beschikbare krediet. Dat betekent dat een wijziging aan een rubriek van een beheersbudget niet noodzakelijk altijd de vorm en de procedure van een interne kredietaanpassing of een budgetwijziging moet volgen. Ook hier moet het bestuur dan zelf de nadere regels uitwerken voor de opvolging van het gedelegeerde budgethouderschap en de onderdelen van kredieten die daaraan verbonden zijn.

Verduidelijking van de evenwichtscriteria

De moeilijke financiële situatie op de financiële markten zorgt voor kortere looptijden van leningen en maakt het voor lokale besturen moeilijker en duurder om zich te (her)financieren. Dat zou er kunnen toe leiden dat sommige besturen op zoek gaan naar alternatieve financieringsvormen (bulletleningen, kortetermijnfinanciering, eigen schuldpapier uitgeven, enz.), die niet onmiddellijk gevat worden door de indicatoren van financieel evenwicht van de BBC.

Hoger hebben we er al op gewezen dat de BBC twee criteria hanteert voor de bepaling van het financiële evenwicht: een toestandsevenwicht (aan de hand van het resultaat op kasbasis) en een structureel evenwicht (aan de hand van de autofinancieringsmarge).

Bepaalde leningsvormen blijven in de berekening van de autofinancieringsmarge echter buiten beeld, omdat de berekeningswijze impliciet uitgaat van een klassieke schuldfinanciering met leningen die regelmatig worden afgelost.

Bepaalde nieuwe financieringsvormen voldoen niet aan dat klassieke schema, bijvoorbeeld leningen waarbij een belangrijk deel van de aflossing of zelfs de volledige aflossing van de lening op één moment in de toekomst moet gebeuren. Als dat moment voldoende ver in de toekomst ligt, komt dat in het meerjarenplan nergens tot uiting en is er ook geen enkele invloed op de autofinancieringsmarge in dat meerjarenplan. Op die manier kan de autofinancieringsmarge worden gemanipuleerd en geeft ze eigenlijk een te rooskleurig beeld van de situatie. Ook de kortetermijnfinanciering wordt niet in de berekening van de norm meegenomen.

Van een behoorlijk bestuur kan hoe dan ook verwacht worden dat het op een verantwoorde manier omgaat met dergelijke financieringsvormen.

Dat impliceert ook dat het bestuur de beleidsmakers en de toezichhoudende overheid op een transparante manier informeert over de eventuele financiële risico's die het daardoor loopt. Minimaal moeten de besturen in de toelichting bij het meerjarenplan aandacht besteden aan dergelijke financiële risico's. Het ministerieel besluit bepaalt immers dat de toelichting bij het meerjarenplan minstens een rubriek bevat met de financiële risico's, bestaande uit een omschrijving van de financiële risico's die het bestuur loopt en van de middelen en mogelijkheden waarover het bestuur beschikt of kan beschikken om die risico's te dekken.

Het is niet haalbaar om in de regelgeving alle denkbare ontwikkelingsmechanismen formeel op te vangen. De organieke decreten bepalen al dat de toezichhoudende overheid de uitvoering schorst van het meerjarenplan of de beslissing tot wijziging ervan als niet afdoende of slechts op basis van fictieve gegevens aangevoerd wordt dat het financieel evenwicht gevrijwaard blijft in de boekjaren waarop het meerjarenplan betrekking heeft.

In het geval van een kunstmatig financieel evenwicht moet de toezichhoudende overheid dus optreden. Het onderzoek van de financieel evenwicht kan daarbij niet beperkt blijven tot de autofinancieringsmarge, al wordt daarvan in het BBC-besluit wel een belangrijke indicator van het structureel evenwicht van gemaakt.

Om hierover geen misverstanden te laten bestaan, werd de formulering van artikel 14 van het BBC-besluit wat aangepast, door te expliciteren dat de autofinancieringsmarge niet noodzakelijk het enige element is in de beoordeling van het structureel financieel evenwicht; er mogen ook geen andere elementen zijn waaruit een fictief evenwicht blijkt.

Het onderzoek van het financieel evenwicht kan niet beperkt blijven tot de autofinancieringsmarge.

Vanuit die optiek kan, indien de situatie dat vereist, steeds worden opgetreden tegen een bestuur waar de financiële toestand dreigt te ontsporen. In dat geval van een kunstmatig financieel evenwicht moet de toezichhoudende overheid immers kunnen optreden, ook al is misschien wel formeel voldaan aan de voorwaarde betreffende de autofinancieringsmarge.

Overige wijzigingen

Daarnaast werden nog een aantal andere, kleinere en technische wijzigingen aangebracht aan het besluit. Het zou ons te ver leiden om hier in detail op al die aanpassingen in te gaan. Op de website van het agentschap kan u alle wijzigingen in detail terugvinden, net als de toelichting daarbij.

meer info:
binnenland.vlaanderen.be/bbc

Wijziging van schema's en rekeningenstelsels

De evaluatie van de toepassing van de BBC bij de pilootbesturen heeft niet enkel aanleiding gegeven tot aanpassingen van het besluit van de Vlaamse Regering. Ook het ministerieel besluit met de schema's en rekeningenstelsels werd aangepast bij ministerieel besluit van 26 november 2012.

Die aanpassingen zijn relatief talrijk en hebben een belangrijke impact op de voorstelling van de gegevens in de beleidsrapporten en op de dagelijkse boekhoudpraktijk. Enerzijds werden verduidelijkingen aangebracht, anderzijds werden bijkomende of andere indelingen en opsplitsingen gemaakt.

De gewijzigde schema's gelden vanaf het financieel boekjaar 2014.

Wijziging van de schema's

Staat financieel evenwicht, liquiditeitsbudget en -rekening

Het schema voor de staat van het financiële evenwicht (M2), het liquiditeitsbudget (B5) en de liquiditeitsrekening (J5) tonen bij de exploitatie-ontvangsten, naast de ontvangsten van belastingen en boetes, voortaan ook de algemene werkingsbijdrage vanwege andere lokale overheden (vb. de toelage van de gemeente aan het OCMW) en de tussenkomst door derden in het tekort (vb. bij een autonoom gemeentebedrijf).

Zo komt de exploitatie-ontvangst waarop het bestuur in kwestie de grootste impact heeft duidelijk tot uiting in het schema. Het gaat daarbij niet noodzakelijk om de belangrijkste ontvangsten, in de zin van de grootste bedragen, maar wel om die ontvangsten waarover het bestuur zelf kan beslissen. Bij een gemeente en een provincie zullen dat de belastingen en boetes zijn, voor een OCMW zal dat de ontvangen werkingsbijdrage zijn, en voor de autonome bedrijven en de OCMW-verenigingen van publiek recht de tussenkomst door derden in het tekort van het boekjaar.

Daarnaast wordt in die schema's vanaf de toepassing in 2014 ook een duidelijke opsplitsing gemaakt tussen de periodieke en de niet-periodieke aflossingen van leningen. Zo komt het onderscheid tussen de klassieke leningsaflossingen (periodieke aflossingen) en de andere (vb. vervroegde terugbetalingen van leningen, aflossing van bulletleningen) tot uiting. Onder „periodieke aflossingen” verstaan we die aflossingen van leningen die volgens een regelmatig wekerend patroon (maandelijks, minstens één keer per jaar) gebeuren.

Verder nemen we in die schema's de toegestane investeringssubsidies niet langer op onder de andere ontvangsten. Naar aanleiding van de evaluatie van de toepassing van de BBC bij de pilootbesturen werd beslist die toegestane investeringssubsidies te verplaatsen naar het investeringsbudget. Vroeger werden die opgenomen in het liquiditeitsbudget. Dat had echter voor gevolg dat de kredieten voor die toegestane investeringssubsidies maar een jaar geldig bleven, in tegenstelling tot de investeringskredieten die drie jaar geldig zijn.

Die eenjarigheid van de kredieten zorgt in dit geval voor praktische problemen als de investeringswerken bij de entiteit aan wie de subsidie is toegezegd (vb. een bestuur van de eredienst, het OCMW) vertraging oplopen. In bepaalde situaties kan dat voor gevolg hebben dat over die kredieten formeel opnieuw moet worden beslist in een volgend financieel boekjaar, ook al werden ze eigenlijk voordien al eens goedgekeurd.

Om dat te voorkomen worden de toegestane investeringssubsidies vanaf het financiële boekjaar 2014 opgenomen in het investeringsbudget. Daardoor blijven ook die kredieten drie jaar geldig en wordt de administratieve verwerking een stuk eenvoudiger.

Tot slot worden de ontvangsten uit schenkingen niet langer afzonderlijk getoond in de schema's, omwille van het feit dat ze niet zo frequent voorkomen. In de boekhouding worden ze uiteraard wel nog afzonderlijk geregistreerd. En ook de toelichting bij het beleidsrapport, in casu meestal de jaarrekening, biedt mogelijkheden voor aparte vermeldingen als de invloed betekenisvol is.

Schema van de investeringsenveloppe

In het schema voor de investeringsenveloppe (B3) en voor de rekening van een afgesloten investeringsenveloppe (J4) werd daarom ook een nieuwe rubriek toegevoegd voor die toegestane investeringssubsidies. Daarnaast werd in die schema's de indeling van de investeringen in de materiële vaste activa vereenvoudigd.

Er wordt in het schema van de investeringsenveloppe voortaan geen opsplitsing meer gemaakt tussen de

gemeenschapsgoederen en de bedrijfsmatige materiële vaste activa, wegens de beperkte toegevoegde informatiewaarde van dat onderscheid.

Binnen die rubriek werden ook de installaties, machines en uitrusting samengenomen met meubilair, kantooruitrusting en rollend materieel in één rubriek „roerende goederen”. Ook die opsplitsing bood immers weinig toegevoegde waarde. Bovendien verruimen hierdoor ook de mogelijkheden om binnen die rubrieken met de onderliggende ramingen voor investeringen te schuiven, zonder dat daarvoor steeds een formele budgetwijziging noodzakelijk is. Het onderscheid met de overige materiële vaste activa blijft echter behouden in het schema.

De informatiewaarde die dat onderscheid biedt, is wel relevant. De gemeenschapsgoederen en de bedrijfsmatige materiële vaste activa zijn immers materiële vaste activa die aangewend worden om de maatschappelijke dienstverlening te vervullen. Ze kunnen dus niet gemakkelijk ontvreemd worden zonder aan de dienstverlening te raken.

De overige materiële vaste activa daarentegen worden niet aangewend in het kader van de maatschappelijke dienstverlening van het bestuur, maar om huuropbrengsten, een waardestijging, of beide te realiseren. Die vaste activa kunnen dus wel gemakkelijk ontvreemd worden zonder een invloed te hebben op de maatschappelijke dienstverlening (bv. een bos dat een bestuur bezit zonder dat dit bos een maatschappelijke functie heeft voor dat bestuur).

Daarnaast werden in deze schema's nog enkele kleine, vooral terminologische, aanpassingen doorgevoerd.

Schema's budgetwijzigingen

Nieuw zijn ook de schema's voor de budgetwijziging (BW1 tot BW4). In het oorspronkelijk besluit van de Vlaamse Regering werden geen schema's voor een budgetwijziging opgenomen. De vorm en de samenstelling van die schema's werd wel woordelijk beschreven in het besluit van de Vlaamse Regering, maar dat bleek niet voor iedereen even duidelijk. Daarom werden er nu wel schema's voor opgenomen in het ministerieel besluit. Die zijn uiteraard analoog aan de schema's voor de budgetten, met dat verschil dat zowel het oude krediet, de kredietwijziging als het nieuwe krediet worden getoond.

Schema's balans en staat van opbrengsten en kosten

In het schema van de balans (J6) werd de onderverdeling van de schulden herzien, om het onderscheid tussen schulden uit ruil- en uit niet-ruiltransacties consequenter en duidelijker tot uiting te brengen. In de vroegere indeling werden de financiële schulden en de voorzieningen voor risico's en kosten als een afzonderlijke rubriek opgenomen, op dezelfde hoogte als de schulden uit ruil- en niet-ruiltransacties. Dat was niet logisch, aangezien het in beide gevallen gaat om schulden uit ruiltransacties. Daarom worden ze nu ook opgenomen als onderdeel van de rubriek schulden uit ruiltransacties.

Het schema van de staat van opbrengsten en kosten (J7) werd dan weer aangepast met het oog op de resultaatverwerking bij de autonome bedrijven en de OCMW-verenigingen van publiek recht. Daartoe werd een vierde rubriek toegevoegd met daarin een subrubriek rechthebbenden uit het overschot van het boekjaar en een subrubriek tussen-

komst door derden in het tekort van het boekjaar. Die bijkomende subrubrieken zijn bedoeld voor de verwerking van het overschot of het tekort van en bij autonome entiteiten (AGB, APB en OCMW-verenigingen van publiek recht). Het schema sluit dan af met het over te dragen overschot of tekort, na verrekening van het saldo voor de rechthebbenden of de tussenkomst door derden.

Schema's toelichting

De aanpassingen aan de schema's van de toelichting sluiten grotendeels aan bij de aanpassingen aan de schema's van de beleidsrapporten zelf. Ze behoeven dan ook geen bijkomende commentaar. Voor een gedetailleerde toelichting kan u steeds de website van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur consulteren.

Meer info:
binnenland.vlaanderen.be/bbc

Enkel de vereenvoudiging en de aanpassing van het schema met gegevens over het personeelsbestand van het bestuur in de toelichting van het meerjarenplan (TM1) staat daar los van. In die tabel met de personeelsgegevens wordt het aantal werknemers in koppen weggelaten. Daarnaast wordt het overzicht van het aantal voltijds equivalenten vereenvoudigd doordat geen opsplitsing meer gevraagd wordt tussen mannen en vrouwen. Anderzijds werd deze tabel wel uitgebreid met een raming van het aantal voltijds equivalenten gedurende de verschillende jaren van het meerjarenplan. De tabel is immers bedoeld als toelichting bij het meerjarenplan en moet dus de verwachte evolutie tonen van de personeelsinzet, waarvan de beleidsmatige en financiële vertaling elders in het meerjarenplan verwerkt is.

Wijziging van de rekeningenstelsels

Ook de verschillende rekeningenstelsels die in de BBC gebruikt worden (het stelsel van de beleidsvelden, het stelsel van de algemene rekeningen, het stelsel van de algemene rekeningen voor de budgettaire verrichtingen, de economische sectorcodes) werden aangepast. Ook dat gebeurde voornamelijk op basis van de uitgevoerde evaluatie.

Andere aanpassingen zijn ingegeven door de informatiebehoefte van de Vlaamse overheid om te kunnen inspelen op (bijkomende) rapporteringsverplichtingen in het kader van de Europese afspraken. Net als de gewijzigde schema's gelden ook de gewijzigde rekeningenstelsels vanaf het financieel boekjaar 2014.

Stelsel beleidsvelden

In het genormaliseerd stelsel van de beleidsvelden werd gesnoeid in het aantal tussentitels, aangezien die vaak weinig meerwaarde boden. Enkel de titels van de grote blokken werden behouden, om het consulteren van de lijst te vergemakkelijken. Daarnaast werden de beleidsvelden zelf ook op heel wat plaatsen bijgewerkt. Die bijstellingen kwamen er vooral op basis van de suggesties vanwege de pilootbesturen en de input van de diverse betrokken sectorale administraties van de Vlaamse overheid.

Stelsel algemene rekeningen

Net als in de balans werd ook in het genormaliseerd stelsel van de algemene rekeningen het onderscheid tussen ruil- en niet-ruiltransacties consequenter doorgetrokken. Met

het oog op het monitoren van de evoluties van een aantal specifieke kostensoorten werd ook een hogere mate van detail opgelegd voor de rekeningen onder de rubrieken 610 (kosten voor onroerende goederen), 611 (energiekosten) en 612 (verzekeringen).

Binnen de rubriek 610 werd een aantal rekeningen opgenomen om transacties in verband met PPS-constructies te kunnen afzonderen. Op vraag van de pilootbesturen werden zowel onder de kosten als onder de opbrengsten ook rekeningen voor interne facturatie toegevoegd.

Door de uitbreiding van het toepassingsgebied van de BBC tot de autonome gemeente- en provinciebedrijven en de OCMW-verenigingen van publiek recht was het ook noodzakelijk om enkele rekeningen toe te voegen of aan te passen specifiek voor de toepassing van de BBC door die verzelfstandigde entiteiten (vb. de algemene rekening 100, kapitaal, en de algemene rekeningen voor tussenkomsten in het verlies en voor rechthebbenden uit het resultaat).

Tot slot werden in de klasse 0 een aantal bijkomende rekeningen opgenomen voor de verwerking van de bestemde gelden en werd een verdere opsplitsing gemaakt van een aantal rekeningen die betrekking hebben op waarborgen. Dat is onder meer het geval voor de uitstaande waarborgen in de klasse 0 (de niet in balans opgenomen rechten en verplichtingen), maar ook binnen de rubrieken 17 en 42 (financiële schulden op lange en korte termijn) voor de schulden die voortvloeien uit een ingeroepen waarborg.

Die meer gedetailleerde informatie over waarborgen en PPS-constructies moet Vlaanderen in staat stellen een groot deel van de rapportering

aan Europa te kunnen doen in verband met de financiële schulden die door lokale besturen gewaarborgd worden. Zodra een waarborg wordt ingeroepen zal een bijkomende rapportering door het betrokken lokaal bestuur noodzakelijk zijn, maar zolang dat niet het geval is, zal de informatie uit de boekhouding en de digitale rapportering kunnen worden gehaald.

Stelsel algemene rekeningen voor budgettaire verrichtingen

De algemene rekeningen die gebruikt worden voor de budgettaire verrichtingen vormen een selectie van rekeningen uit het stelsel van de algemene rekeningen. De aanpassingen aan het stelsel van de algemene rekeningen voor de budgettaire verrichtingen volgen dan ook rechtstreeks uit die in het genormaliseerde stelsel van de algemene rekeningen. Aangezien de interne facturatie enkel in de algemene boekhouding gebeurt, zijn in het stelsel voor de budgettaire verrichtingen geen rekeningen voor interne facturatie opgenomen.

Stelsel economische sectorcodes

De economische sectorcodes geven aan tot welke economische sector degene behoort met wie een transactie plaatsvindt. In het genormaliseerd stelsel van de economische sectorcodes werden een aantal codes verder opgesplitst om het onderscheid te kunnen maken tussen verbonden entiteiten enerzijds en niet-verbonden entiteiten anderzijds. Zo kan bij een gemeente bijvoorbeeld het verschil gemaakt worden tussen de transacties met het OCMW van die gemeente en die met de OCMW's van andere gemeenten.

Inwerkingtredingsbepalingen

Voor de besturen die al in 2011, 2012 of 2013 gestart zijn met de toepassing van de BBC traden de nieuwe regels van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2012 in werking op 1 januari 2013. Voor de besturen die de BBC pas vanaf het financiële boekjaar 2014 toepassen, gelden vanaf dat boekjaar uiteraard meteen de aangepaste regels.

De wijzigingen van het ministerieel besluit van 26 november 2012, met de aanpassingen van de schema's en de rekeningenstelsels, zijn voor alle besturen van toepassing vanaf het financiële boekjaar 2014.

Bij de wijziging van de organieke decreten werden ook een aantal bepalingen aangepast die al in werking waren voor de pilootbesturen. Die wijzigingen zijn voor die besturen in werking getreden op 1 januari 2013. Voor de overige besturen gelden deze wijzigingen vanaf de algemene inwerkingtreding van de BBC op 1 januari 2014.

Besluit

Deze wijzigingen hebben de regelgeving betreffende de BBC verder geoptimaliseerd. Daarbij werd vooral uitgegaan van de ervaringen, opmerkingen en suggesties van de besturen die de BBC al toepasten in de loop van 2011 en 2012. Ook de input van de andere belanghebbenden werd in ruime mate meegenomen in de bijsturing van de regelgeving. We zijn ervan overtuigd dat het proces van evaluatie en bijsturing geresulteerd heeft in de uitwerking van een verbeterde reglementaire basis om de veralgemeende toepassing van de BBC vanaf boekjaar 2014 met succes te kunnen aanvangen.

Tot slot

Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur beschikt naast het tijdschrift BinnenBand over nog andere communicatiekanalen, waarlangs zij informatie naar de lokale en provinciale besturen verspreidt.

Website: www.binnenland.vlaanderen.be

Binnen@nd is de elektronische nieuwsbrief van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur. In deze nieuwsbrief is recente info over het binnenlands bestuur, het stedenbeleid en het inburgeringsbeleid in Vlaanderen opgenomen: beslissingen van de Vlaamse Regering, de ministers, het Vlaams Parlement, het agentschap. De nieuwsbrief verschijnt zo vaak er nieuws te melden valt, hij heeft dus geen vaste periodiciteit. U kunt zich abonneren op de nieuwsbrief via onze website.

Publicaties: Over belangrijke nieuwe ontwikkelingen of nieuwe regelgeving geeft het Agentschap voor Binnenlands Bestuur een publicatie uit. U kunt alle publicaties bestellen via onze website. Besturen en andere geïnteresseerden kunnen onze publicaties gratis bestellen zolang de voorraad strekt. Voor particulieren geldt wel de beperking van maximum twee exemplaren van dezelfde publicatie per aanvrager.

Naast bestelling via elektronische weg, kan u de publicaties ook aanvragen via:

- martine.vanruyskensvelde@bz.vlaanderen.be
- 02 553 40 39

Beleidsdomein Bestuurszaken
Wegwijs in het Agentschap voor Binnenlands Bestuur
 provinciale afdelingen

Antwerpen

Limburg

Vlaams-Brabant

Oost-Vlaanderen

West-Vlaanderen

Agentschap voor Binnenlands Bestuur
 VAC Anna Bijns
 Lange Kievitstraat 111-113 bus 10
 2018 Antwerpen
 fax: 03 224 97 98

binnenland.antwerpen@vlaanderen.be

Carolina Stevens (afdelingshoofd) 03 224 97 50

Secretariaat
 Peter Verpoorte 03 224 97 50

Coördinatie regelgeving en werking
 Kristine Van de Peer 03 224 97 93

Overheidsopdrachten
 Sofie Andriessen 03 224 97 91
 An Van Herck 03 224 97 94

Patrimonium
 Walter Frans 03 224 97 90

Regelgeving en werking
 Sofie De Keersmaeker 03 224 97 95
 An Van Herck 03 224 97 94

Personeel lokale besturen
 Jan Verhulst 03 224 97 40
 Hans Buysse 03 224 97 41

Financiën lokale besturen en BBC
 Leo Brouns 03 224 97 65
 Jan Pauwels 03 224 97 64
 Wilfried Nicolaes 03 224 97 66
 Geert Verbist 03 224 97 63

Fiscaliteit
 Eddie Kassirer 03 224 97 75

Erediensten
 Lieve Gyssens 03 224 97 92
 Els Broeckx 03 224 97 65

Agentschap voor Binnenlands Bestuur
 Afdeling Limburg
 Universiteitslaan 1
 3500 Hasselt
 fax: 011 29 96 21

binnenland.limburg@vlaanderen.be

Sandra Beckers (afdelingshoofd) 011 29 96 50

Secretariaat 011 29 96 20

Coördinatie en ondersteuning
 Erwin Das 011 29 96 35
 Bram Evens 011 29 96 83

Werking lokale besturen
 Maryse Bouduin 011 29 96 44
 Kadiga Nidlahcen 011 29 96 96

Personeel lokale besturen
 Veerte Paulissen 011 29 96 45

Financiën lokale besturen en BBC
 Frank Baret 011 29 96 43
 Michaël Van Camp 011 29 96 55
 Yolanda Van Sweevelt 011 29 96 60
 Kenny Bosch 011 29 96 72
 Liesbeth Maesen 011 29 96 58

Fiscaliteit
 Kristof Vanhamel 011 29 96 61

Onteigeningen, Patrimonium en PPS
 Liesbeth Beckers 011 29 96 81

Overheidsopdrachten
 Carine Wolfs 011 29 96 88

Politie en GAS
 Ludo Callens 011 29 96 68

Boetebezorging inburgering
 Bjorge Claesen 011 29 96 75

Agentschap voor Binnenlands Bestuur
 Afdeling Vlaams-Brabant
 VAC-Leuven (13de en 14de verd.)
 Diestsepoort 6 bus 1
 3000 Leuven fax: 016 26 90 08

binnenland.vlaamsbrabant@vlaanderen.be

Nicole Pijpops (afdelingshoofd) 016 66 62 20

Secretariaat 016 66 62 24

Coördinatie en ondersteuning
 Kristel Adriaenssens 016 66 62 46

Werking lokale besturen
 Kris Vermeersch 016 66 62 76

Overheidsopdrachten en Patrimonium
 Nele Smets 016 66 62 80

Onteigeningen
 Nele Smets 016 66 62 80

Personeel lokale besturen
 Marina Buedts 016 66 62 60

Financiën lokale besturen en BBC
 Michel Van Grasdorff 016 66 62 47

BBC begeleiding en ondersteuning
 Koen Van Lierde 016 66 62 54

Fiscaliteit
 Veerle Coomans 016 66 62 36

Boetedossiers inburgeringsplicht
 Ine Vanderbiesen 016 66 62 31

Jacht
 Pierre Jossa 016 66 62 28
 Willy Schoofs 016 66 62 30
 Rik Massart 016 66 62 29

Agentschap voor Binnenlands Bestuur
 Afdeling Oost-Vlaanderen
 Gouvernmentstraat 1
 9000 Gent
 fax: 09 267 82 99

binnenland.oostvlaanderen@vlaanderen.be

Riet Erauw-Zegers (afdelingshoofd) 09 267 81 23

Coördinatie en ondersteuning
 Raymonde Rommel 09 267 82 50
 Liesbeth De Clercq 09 267 82 46
 Charlotte Van den Bossche 09 267 82 22

Werking lokale overheden
 Johan Nyckees 09 267 84 07
 Marleen De Grootte 09 267 83 70

Personeel
 Ellen Huysse 09 267 83 27
 Nele Waterschoot 09 267 82 04

Financiën
 Bernard Struyve 09 267 82 32
 Dimitri Dujardin 09 267 82 87
 Petra Garré 09 267 83 74

Fiscaliteit
 Tania Janssens 09 267 83 72

Financiën eredienssten
 Joris Bastiaen 09 267 83 66

Overheidsopdrachten en patrimonium
 An De Meester 09 267 84 08
 An De Gussemé 09 267 84 91

Agentschap voor Binnenlands Bestuur
 Afdeling West-Vlaanderen
 Burg 4
 8000 Brugge
 fax: 050 40 56 00

binnenland.westvlaanderen@vlaanderen.be

Bruno Vanmarcke (afdelingshoofd) 050 40 56 36

Coördinatie & ondersteuning
 Heidi Godderis 050 40 56 25
 Stefanie Kerkhof 050 40 56 40

Organisatie & werking lokale besturen
 Thomas Van Langenhove 050 40 56 06

Werking lokale besturen
 Caroline Dumoulin 050 40 56 34
 Emmanuel Dethier 050 40 56 72

Overheidsopdrachten & Patrimonium
 Ivan Hoste 050 40 56 43
 Caroline Hollevoet 050 40 56 47
 Pieter Van Maldegem 050 40 56 46

Financiën & Personeel lokale besturen
 Pascale Verhaeghe 050 40 56 63

Financiën – Juridisch (incl. fiscaliteit)
 Willem Van Damme 050 40 56 59

Financiën lokale besturen
 Andy De Bruyne 050 40 56 60
 Nele Labat 050 40 56 13

Financiën & Audit OCMW's
 Virginie Lakiere 050 40 56 61

Financiën eredienssten
 Susy Vlamynck 050 40 56 68

Personeel lokale besturen
 Marthe Claeys 050 40 56 50
 Jan Coudron 050 40 56 05

Beleidsdomein Bestuurszaken
Wegwijs in het Agentschap voor Binnenlands Bestuur
centrale afdelingen — Boudewijnlaan 30 bus 70, 1000 Brussel

Algemeen Directeur

Sami Souguir 02 553 40 38
fax: 02 553 01 92

secretariaat 02 553 01 78 of 02 553 01 91

Staf organisatie ontwikkeling

Arno Peters 02 553 58 98

secretariaat-AD@bz.vlaanderen.be

Administrateur-generaal

Guido Decoster 02 553 39 26
fax: 02 553 43 01

Staf beleid 02 553 39 24 of 02 553 39 46

binnenland@vlaanderen.be

Afdeling Lokale en Provinciale Besturen Financiën en Personeel

Johan Ide (afdelingshoofd) 02 553 40 03
fax: 02 553 40 02

secretariaat 02 553 37 82

binnenland@vlaanderen.be

bbcgp@vlaanderen.be

gesubsidieerdeinfrastructuur@vlaanderen.be

Financiën

Ann De Saedeleer 02 553 39 78
Steve De Boever 02 553 40 07

Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden

Nico De Vulder 02 553 39 62

Fiscaliteit

Lieve Lemoine 02 553 39 76

Beleids- en Beheerscyclus

Rudi Hellebosch 02 553 35 14
Bart Van Dooren 02 553 40 41

Gesubsidieerde infrastructuur

Paul Van Herpe 02 553 40 65

Personeel

Anit Vervoort 02 553 37 32
Ivo Driesen 02 553 39 99

Afdeling Lokale en Provinciale Besturen Regelgeving en Werking

Jo Craeghs (wnd. afdelingshoofd) 02 553 39 70
fax: 02 553 39 52

secretariaat 02 553 43 21
of 02 553 37 13

binnenland-juridisch@vlaanderen.be

Organieke regelgeving en werking lokale overheden

Marc Verhulst* 02 553 01 99
Wouter Verhille 02 553 41 69
Anneleen Christiaens* 02 553 39 59
Cathy Van Durmen 02 553 38 84

Werking intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, autonome bedrijven

Marc Verhulst 02 553 01 99
Anneleen Christiaens 02 553 39 59

Overheidsopdrachten

Joan Halsberghe 02 553 35 27

Patrimonium

Marie Schoonjans 02 553 39 97

Begraafplaatsen en lijkbezorging

Edwin Lefebre 02 553 40 16

Erediensten en onteigeningen

Jonas Van den Storme 02 553 40 73

*voor intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en lokale openbare bedrijven

Afdeling Stedenbeleid, Inburgering en Integratie

Stedenbeleid

Monique De Ceuster 02 553 40 29
info@thuisindestad.be

Integratie

Luus Heyligen 02 553 33 12
integratie@vlaanderen.be

Inburgering

Annemie Degroote 02 553 32 53
inburgering@vlaanderen.be

Afdeling Organisatie en Beheer

Piet Van der Plas (afdelingshoofd) 02 553 59 03
fax: 02 553 43 01

secretariaat 02 553 40 21 of 02 553 39 63

binnenland@vlaanderen.be

Begroting

Jeroen Dejonckheere 02 553 44 37

Communicatie

Peter Maes 02 553 39 68
Sylvie Van de Waeter 02 553 38 30

Verkiezingen en informatica

Tom Doesselaere 02 553 40 12

Digitale werking

Véronique Volders 02 553 01 96

